

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 11 stycznia 2010 r.

Nr 4

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 71 – Rady Miejskiej w Głogowie nr XXXVI/321/2009 z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie 216
- 72 – Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich nr XXXVIII/359/09 z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Cesarzowice, dla obszaru południowo-wschodniej części wsi 238
- 73 – Rady Miasta Kłodzko nr XLV/461/2009 z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie nadania nazwy dla ronda na terenie miasta Kłodzka 246

UCHWAŁY RAD GMIN

- 74 – Rady Gminy Jordanów Śląski nr XXX/161/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli oraz szczegółowych warunków przyznawania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego nauczycielom zatrudnionym w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Jordanów Śląski, oraz kryteriów i trybu przyznawania nagród dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze 248
- 75 – Rady Gminy Jordanów Śląski nr XXXIII/169/2009 z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie upoważnienia Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jordanie Śląskim do prowadzenia postępowań polegających na podejmowaniu działań wobec dłużników alimentacyjnych 252
- 76 – Rady Gminy Stoszowice nr VIII/48/2009 z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Mikołajów 252

UCHWAŁY ZARZĄDU POWIATU

- 77 – Zarządu Powiatu Kłodzkiego nr 211/2009 z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju 258
- 78 – Zarządu Powiatu Kłodzkiego nr 235/2009 z dnia 3 grudnia 2009 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju 259

UCHWAŁY KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ

- 79 – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 94/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XL/189/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 30 października 2009 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Oleśnica 260
- 80 – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 96/2009 z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLIX/427/09 Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie opłaty uzdrowskiej 261
- 81 – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 98/2009 z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej 262
- 82 – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 99/2009 z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXXVIII/250/09 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku 263

83	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 100/2009 z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLIII/235/2009 Rady Gminy Miłkowice z dnia 6 listopada 2009 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek należnych z tytułu podatku od nieruchomości	264
84	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 103/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/228/09 z 29 października 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok	265
85	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 104/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/227/09 z 29 października 2009 roku w sprawie poboru opłaty uzdrowskiej w roku 2010	266
86	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 106/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XXXVIII/243/09 Rady Miejskiej w Przemkowie z dnia 24 listopada 2009 roku w sprawie udzielania przez gminę Przemków zwolnień od podatku od nieruchomości stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie gminy Przemków	267
87	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 107/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej nr XLIX/425/09 z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie podatku od nieruchomości	270
88	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 108/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXVI/139/2009 Rady Gminy Żukowice z dnia 23 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych	271
89	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 109/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/313/09 z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości oraz wprowadzenia zwolnień w tym podatku	272
90	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 110/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/314/09 z 18 listopada 2009 roku w sprawie zmiany uchwały nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój	274
91	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 111/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr LXI/323/2009 Miasta Świeradów-Zdrój z dnia 25 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych	275
92	– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr 112/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy nr XXXIII/189/2009 z 30 listopada 2009 roku w sprawie podatku od środków transportowych	276

71

UCHWAŁA NR XXXVI/321/2009 RADY MIEJSKIEJ W GŁOGOWIE

z dnia 27 października 2009 r.

w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, ze zmianami), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r.

Nr 80, poz. 717, ze zmianami) oraz w związku z uchwałą nr XV/145/2008 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej

Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie, oraz uchwałą nr XVIII/163/2008 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr XV/145/2008 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie uchwała się, co następuje:

Rozdział 1

Ustalenia ogólne

§ 1. 1. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie, zwane dalej planem, obejmują tereny położone w Głogowie, w granicach określonych na rysunku planu.

2. W planie nie wprowadza się ustaleń w zakresie:

- 1) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, ze względu na brak występowania takich terenów;
- 2) szczegółowych zasad i warunków scalania nieruchomości objętych planem miejscowym, ze względu na brak występowania takich terenów;
- 3) granic obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej, ze względu na brak takich obszarów;
- 4) granice terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, ze zm.), ze względu na brak takich obszarów;
- 5) granic terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych, ze względu na brak występowania takich terenów;
- 6) granic pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, ze względu na brak występowania takich pomników.

§ 2. Następujące określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy – maksymalna, nieprzekraczalna linia zabudowy ograniczająca teren, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków oraz określonych w ustaleniach planu rodzajów budowli naziemnych niebędących liniami przesyłowymi i sieciami uzbrojenia terenu; linia ta nie dotyczy takich elementów jak: części podziemnych obiektów budowlanych, balkonów, wiatrołapów, wykuszy, loggii, gzymsów, okapów, schodów, za-

daszeń nad wejściami do budynków, o ile ustalenia planu nie stanowią inaczej;

- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy dla usług – maksymalna, nieprzekraczalna linia zabudowy ograniczająca teren, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków – z wyjątkiem budynków mieszkaniowych, oraz określonych w ustaleniach planu rodzajów budowli naziemnych niebędących liniami przesyłowymi i sieciami uzbrojenia terenu; linia ta nie dotyczy takich elementów jak: części podziemnych obiektów budowlanych, balkonów, wiatrołapów, wykuszy, loggii, gzymsów, okapów, schodów, zadaszeń nad wejściami do budynków, o ile ustalenia planu nie stanowią inaczej;
- 3) obowiązująca linia zabudowy – linia, na której należy sytuować zewnętrzną ścianę nowego budynku lub jej część; linia ta nie dotyczy takich elementów jak: części podziemnych obiektów budowlanych, balkonów, wiatrołapów, wykuszy, loggii, gzymsów, okapów, schodów, zadaszeń nad wejściami do budynków, o ile ustalenia planu nie stanowią inaczej;
- 4) przepisy szczególne – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi;
- 5) przeznaczenie terenu lub obiektu – kategorie form zagospodarowania lub działalności lub grupy tych kategorii, które są określone na danym terenie lub w obiekcie;
- 6) przeznaczenie podstawowe terenu lub obiektu – jest to część przeznaczenia terenu lub obiektu, która powinna dominować (przeważać) w danym terenie lub obiekcie w sposób określony w ustaleniach planu;
- 7) przeznaczenie uzupełniające terenu lub obiektu – jest to część przeznaczenia terenu lub obiektu (max 30%), która uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe w sposób określony w ustaleniach planu, przy czym dopuszcza się nie realizowanie przeznaczenia uzupełniającego;
- 8) teren – część obszaru wyznaczona na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczona symbolem;
- 9) wysokość zabudowy – rozumie się przez to wysokość budynku wyrażoną w metrach, od średniego poziomu terenu przed głównym wejściem do budynku, do górnej krawędzi kalenicy (w przypadku dachów skośnych) lub górnego poziomu połaci dachu (w przypadku stropodachów płaskich);
- 10) wskaźnik intensywności zabudowy – stosunek sumy powierzchni wszystkich kondygnacji naziemnych budynków liczonej w zewnętrznych obrysie ścian bez uwzględnienia balkonów, loggii i tarasów do powierzchni terenu, ograniczonego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu, na której usytuowane są te budynki;
- 11) powierzchni biologicznie czynnej – rozumie się przez to położony na działce grunt rodzimy pokryty roślinnością oraz wodę powierzchniową o powierzchni nie mniejszej niż 10 m²,

urządzonych jako stałe trawniki, kwietniki lub oczka wodne, na podłożu zapewniającym naturalną vegetację roślin.

§ 3. 1. Integralną częścią planu są rysunki planu w skali 1 : 1000 stanowiące załączniki graficzne nr 1, nr 2, nr 3 i nr 4 do uchwały.

2. Stwierdzenie zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Głogowa stanowi załącznik nr 5 do uchwały.

3. Rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu stanowi załącznik nr 6 do uchwały.

4. Rozstrzygnięcia o sposobie realizacji inwestycji zapisanych w planie, z zakresu infrastruktury technicznej stanowi załącznik nr 7 do uchwały.

5. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granice obszaru objętego planem;
- 2) granice terenów zamkniętych;
- 3) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu;
- 4) symbole określające przeznaczenie terenów;
- 5) obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy.

6. Pozostałe oznaczenia graficzne mają charakter informacyjny.

§ 4. Ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenu:

- 1) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – należy przez to rozumieć jeden budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi;
- 2) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – należy przez to rozumieć budynek mieszkalny wielorodzinny zawierający więcej niż 2 mieszkania lub ich zespół, a także części budynków niemieszkalnych, w których znajdują się więcej niż 2 mieszkania wraz z obiektami towarzyszącymi (garażami i budynkami gospodarczymi);
- 3) usługi w tym handel;
- 4) ogrody działkowe;
- 5) przemysł, składy, magazyny;
- 6) gospodarka odpadami;
- 7) rolnicze;
- 8) zieleń nieurządzona;
- 9) sport i rekreacja;
- 10) ulice publiczne, ulice wewnętrzne;
- 11) parkingi;
- 12) infrastruktura techniczna – należy przez to rozumieć sieci uzbrojenia technicznego, w szczególności sieci wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, elektroenergetyczne, ciepłownicze, telekomunikacyjne, obiekty im towarzyszące.

§ 5. Ustala się następujący sposób zagospodarowania terenu i kompozycji urbanistycznej:

- 1) dla terenów mieszkaniowych oznaczonych na rysunku planu symbolami MN i MN/U ustala się maksymalną powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki;

2) wszelkie obiekty budowlane powinny być dostosowane do otoczenia pod względem podstawowych elementów formy architektonicznej, jak układ i rodzaj pokrycia dachu, konstrukcja i materiał elewacji zewnętrznej budynku, zastosowane detale, jak okapy, podcienia, oprawa otworów okiennych i drzwiowych, okiennice, lukarny, tarasy, balustrady i ogrodzenia, bramy, furtki oraz elementy przestrzenne reklam i znaków towarowych, zaleca się stosowanie do budowy technologii i materiałów miejscowych;

3) dla budynków mieszkalnych zakaz stosowania okładzin elewacyjnych typu siding;

4) wyklucza się lokalizację obiektów tymczasowych, o ile ustalenia szczegółowe planu nie stanowią inaczej;

5) przy realizacji głównych ciągów pieszych przewidzieć budowę ścieżek rowerowych prowadzonych w miarę możliwości równoległe do ich przebiegów z wyeliminowaniem kolizji z ruchem drogowym;

6) przy wprowadzaniu reklam na terenach i obiektach stanowiących własność Gminy Miejskiej Głogów, ustala się zasadę uzyskiwania każdorazowo opinii Architekta Miasta przy uwzględnieniu założeń przyjętych dla ujednoczenia charakteru i form tych reklam; na terenach prywatnych zakaz lokalizacji reklam, niezwiązanych z prowadzoną tam działalnością;

7) ogrodzenia posesji należy projektować i realizować ze szczególną dbałością o estetykę zwłaszcza od strony ulic i placów, nie mogą one przekraczać granic działek i linii rozgraniczenia ulic;

8) postuluje się zwiększenie stanu zadrzewień i zakrzewień w formie zieleni izolacyjnej, obsadzenia rzędowe ulic, naturalne ogrodzenia posesji;

9) na obszarze objętym planem obowiązuje lokalizacja miejsc postojowych na terenie, na którym usytuowany jest obiekt, jakiemu te miejsca towarzyszą, o ile ustalenia planu nie stanowią inaczej;

10) lokalizacja obiektów budowlanych na działce zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi oraz ustalonymi w planie liniami zabudowy;

11) dopuszcza się scalanie i podział działek;

12) usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej (CE-59) relacji Międzyzlesie – Wrocław – Kostrzyń – Szczecin, musi być zgodne z warunkami określonymi w ustawie o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94).

§ 6. Ustala się następujące zasady dotyczące ochrony i kształtowania środowiska:

1) zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód gruntowych i gruntu ze względu na ochronę Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 302 Pradolina Barycz-Głogów;

2) dotrzymanie standardów ochrony środowiska przez wprowadzaną działalność;

- 3) zanieczyszczone wody opadowe z powierzchni utwardzonych należy podczyścić przed ich odprowadzeniem do odbiornika;
- 4) powierzchnie niezabudowane i nieutwardzone przeznaczyć na różne formy zieleni z elementami małej architektury;
- 5) należy dążyć do kompensacji powierzchni biologicznie czynnych;
- 6) masy ziemne, usuwane bądź przemieszczane w związku z realizacją inwestycji należy zagospodarować pod rekultywację terenów zdegradowanych, dla potrzeb technologicznych i rekultywacji składowisk odpadów oraz w celu kształtowania i zagospodarowania publicznych terenów zieleni, sportu i rekreacji;
- 7) zakaz przekraczania dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego przepisami szczególnymi;
- 8) na terenach zagrożonych zalaniem wodami powodziowymi Q1% (woda stuletnia lub największa powódź historyczna zbliżona do Q15) nie powinno się wprowadzać inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

§ 7. Ustala się następujące zasady dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków – wszelkie prace prowadzone w rejonie i w pobliżu stanowisk archeologicznych mają być prowadzone pod nadzorem archeologicznym, w razie konieczności należy przeprowadzić badania ratownicze. Na tego typu prace należy uzyskać pisemną zgodę Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

§ 8. 1. Ustala się następujące ogólne zasady uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną:

- 1) sieci uzbrojenia technicznego terenu należy prowadzić w obrębie linii rozgraniczających ulic i innych terenów publicznych;
- 2) odstępstwa od zasady, o której mowa w pkt 1, dopuszcza się wyłącznie wtedy, gdy nie ma technicznej możliwości realizacji tego ustalenia, po uzgodnieniu z właścicielem terenu i zarządcą sieci;
- 3) przebudowa sieci uzbrojenia terenu kolidującej z planowanym zainwestowaniem, na warunkach określonych przez właściciela sieci;
- 4) realizacja układu komunikacyjnego powinna obejmować kompleksową realizację uzbrojenia technicznego;
- 5) wszystkie inwestycje i zmiany w zakresie zaopatrzenia w ciepło, wodę, gaz, energię elektryczną, odprowadzania ścieków, wód opadowych oraz lokalizacji innych urządzeń technicznych na terenach określonych w § 1 uchwały wymagają uzyskania warunków technicznych od właściwych dysponentów sieci;
- 6) dopuszcza się możliwość realizacji infrastruktury technicznej, jako towarzyszącej inwestycjom na terenach własnych inwestorów.

2. W zakresie zaopatrzenia w wodę przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) dostawa wody z miejskiej sieci wodociągowej,
- 2) dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejących sieci oraz budowę nowych sieci i przyłączy wodociągowych, zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 1 pkt 5.

3. W zakresie odprowadzenia ścieków komunalnych przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) odprowadzenie ścieków komunalnych docelowo systemem sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się indywidualne przydomowe systemy oczyszczania ścieków sanitarnych, z zachowaniem wymagań, wynikających z przepisów ochrony środowiska;
- 2) dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejących sieci oraz budowę nowych przyłączy kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami określonymi w § 8 ust. 1 pkt 5;
- 3) do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się czasowo gromadzenie ścieków w bezodpływowych zbiornikach na ścieki.

4. W zakresie odprowadzenia wód opadowych ustala się:

- 1) odprowadzenie wód opadowych:
 - a) niezanieczyszczonych:
 - docelowo systemem sieci kanalizacji deszczowej do odbiorników,
 - retencjonowanie lub rozsącanie na działce,
 - b) zanieczyszczonych – systemem sieci kanalizacji deszczowej do odbiorników, po ich podczyszczeniu;
- 2) dopuszcza się budowę sieci i przyłączy kanalizacji deszczowej oraz przebudowę istniejących sieci kanalizacji ogólnospławnej, zgodnie z ustaleniami określonymi w § 8 ust. 1 pkt 5.

5. W zakresie zaopatrzenia w gaz przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) dostawa gazu docelowo z rozdzielczej sieci gazowej;
- 2) ustala się budowę, rozbudowę i przebudowę sieci oraz budowę nowych przyłączy gazowych zgodnie z warunkami określonymi w § 8 ust. 1 pkt 5.

6. W zakresie zaopatrzenia w ciepło przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) dostawa energii cieplnej w oparciu o zasilanie:
 - a) gazem;
 - b) energią elektryczną;
 - c) z sieci ciepłowniczej;
 - d) z odnawialnych źródeł energii;
 - e) innych paliw, z zastrzeżeniem pkt 2);
- 2) obowiązuje stosowanie urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń;
- 3) dopuszcza się rozbudowę i przebudowę istniejących sieci oraz budowę nowych przyłączy sieci ciepłowniczej zgodnie z warunkami określonymi w § 8 ust. 1 pkt 5;
- 4) przebudowa przewodów ciepłowniczych kolidujących z zabudową wyznaczoną planem na warunkach określonych przez właściciela sieci.

7. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) dostawa energii elektrycznej z istniejących i projektowanych stacji transformatorowych i sieci średniego i niskiego napięcia;
- 2) dopuszcza się rozbudowę i budowę nowych kablowych linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia wraz z budową stacji transformatorowych, wykonanych w zależności

od sposobu zagospodarowania terenów jako wbudowane lub obiekty wolno stojące na wydzielonych działkach lub na terenie własnym inwestora z zapewnieniem dogodnego do nich dojazdu, na warunkach określonych przez właściciela sieci;

- 3) ustala się obowiązek zachowania normatywnych odległości zabudowy od istniejących i projektowanych sieci elektroenergetycznych, dopuszcza się usytuowanie budynku stacji transformatorowej w odległości do 1,5 m od granicy działki.

8. W zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w przepisach szczególnych i aktach prawa miejscowego.

9. W zakresie usług telekomunikacyjnych przyjmuje się następujące ustalenia:

- 1) dopuszcza się przyłączenie do sieci telekomunikacyjnej;
- 2) zaleca się lokalizowanie sieci telekomunikacyjnych we wspólnych kanałach zbiorczych w porozumieniu ze wszystkimi operatorami sieci;
- 3) zakaz budowy wolno stojących wież i masztów telefonii komórkowej na terenach mieszkaniowych, mieszkalno-usługowych, usługowo-mieszkalnych i usług sportu i rekreacji.

Rozdział 2

Ustalenia dla terenów

§ 9. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 34.1.MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca;
- 2) uzupełniające:
 - a) parkingi i garaże;
 - b) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu, obowiązująca linia zabudowy jest nieprzekraczalną linią zabudowy dla budynku garażu;
- 2) lokalizacja maksymalnie jednego budynku mieszkalnego na działce;
- 3) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy 9,0 m;
- 5) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 6) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 7) garaże z maksymalnie dwoma stanowiskami, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, w formie architektonicznej nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej;
- 8) obowiązek przeprowadzenia badań geotechnicznych pod kątem przydatności terenu pod zabudowę mieszkaniową.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 900 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej, siatki oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 4) należy przeznaczyć co najmniej 30% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 5) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 6) należy zapewnić co najmniej – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 9.1.KD-L.

§ 10. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 59.1.MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca;
- 2) uzupełniające:
 - a) parkingi i garaże;
 - b) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu, obowiązująca linia zabudowy jest nieprzekraczalną linią zabudowy dla budynku garażu;
- 2) lokalizacja maksymalnie jednego budynku mieszkalnego na działce;
- 3) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy 9,0 m;
- 5) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 6) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 7) garaże z maksymalnie dwoma stanowiskami, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, w formie architektonicznej nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych

- z zakazem stosowania stali zbrojeniowej, siatki oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 2) należy przeznaczyć co najmniej 30% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
 - 3) zazielenienie terenów niezabudowanych;
 - 4) należy zapewnić co najmniej 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 2KL1/2.

§ 11. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 33.1.MW ustala się następujące przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – teren przeznaczony na powiększenie przyległej działki zabudowy wielorodzinnej 32.MW.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy: zakaz wznoszenia budynków.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dla ogrodzeń od strony dróg i innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz prefabrykatów betonowych;
- 2) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni terenu na zieleń wysoką;
- 3) urządzenie w miarę możliwości placu zabaw.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd do terenu od strony terenu 9.1.KD-L.

§ 12. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.MN/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca;
- 2) uzupełniające:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) parkingi i garaże;
 - c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) lokalizacja maksymalnie jednego budynku mieszkalnego na działce;
- 3) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym; dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
- 5) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 6) garaże wolno stojące lub bliźniacze w formie architektonicznej, nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej;

- 7) usługi mogą być zlokalizowane tylko w budynku mieszkalnym na parterze, powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 1200 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dopuszcza się podział wtórny terenów na działki budowlane oraz związane z nimi wewnętrzne dojazdy o minimalnej szerokości 5 m i ciągi piesze;
- 4) należy przeznaczyć co najmniej 20% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 5) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz prefabrykatów betonowych;
- 6) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 7) należy zapewnić co najmniej:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
- b) dla zabudowy mieszkaniowej z usługami – 3 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd do terenu od strony terenu 1.KD-L, 2.KD-L.

§ 13. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 23.1.MN/U i 25.1.MN/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca;
- 2) uzupełniające:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) parkingi i garaże;
 - c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu, z zastrzeżeniem ppkt 2);
- 2) dla terenu 25.1.U/MN nieprzekraczalna linia zabudowy dla usług od strony ul. Rudnowskiej;
- 3) lokalizacja maksymalnie jednego budynku mieszkalnego na działce;
- 4) dopuszcza się przebudowę i rozbudowę oraz nadbudowę budynków mieszkalnych oraz adaptację zabudowy gospodarczej na cele mieszkalne;

- 5) maksymalna liczba kondygnacji – 3, w tym poddasze użytkowe;
- 6) dachy strome od 35° do 50°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 7) wysokość obiektów gospodarczych nie może przekroczyć 2 kondygnacji, wymagane dachy spadziste, symetryczne, kryte dachówką lub materiałem dachówko podobnym;
- 8) garaże wolno stojące lub bliźniacze w formie architektonicznej, nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej;
- 9) usługi mogą być zlokalizowane tylko w budynku mieszkalnym na parterze, powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszcza się podział wtórny terenów na działki budowlane oraz związane z nimi wewnętrzne dojazdy i ciągi piesze;
- 2) należy przeznaczyć co najmniej 20% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 3) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz prefabrykatów betonowych;
- 4) obowiązek wyeksponowania zabudowy od strony ul. Rudnowskiej;
- 5) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 6) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej z usługami – 3 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:

- 1) dojazd do terenu 23.1.MN/U od strony terenu 14KD1/2, ul. Rudnowskiej (1KG1/2);
- 2) dojazd do terenu 25.1.MN/U od strony terenu: 26.3.KD-D, 14KD1/2, 26.2.KD-G i 1KG1/2 (ul. Rudnowska).

§ 14. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 23.2.MN/U i 24.1.MN/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 2) uzupełniające:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego, takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) parkingi i garaże;
 - c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna i obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu z zastrzeżeniem pkt 2);

- 2) dopuszcza się zlokalizowanie budynków garażowych i gospodarczych w głębi działki inwestora;
- 3) na terenie 24.1.MN/U znajduje się obiekt o walorach kulturowych (budynek mieszkalny), wszelkie działania, jak rozbudowa, przebudowa i modernizacja, muszą być uzgodnione z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 9.0 m i maksymalnie zawierać dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, dopuszcza się piwnice jako kondygnację podziemną w zależności od poziomu wód gruntowych;
- 5) dachy strome o symetrycznych połaciach, o kącie nachylenia 30°–45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 6) na terenie 24.1.MN/U usługi mogą być zlokalizowane tylko w budynku mieszkalnym na parterze, powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, dla działek położonych od strony terenów PKP (przy ulicy 15.KD1/2) dopuszcza się usługi wydzielone, wolno stojące lub w połączeniu z budynkiem mieszkalnym; powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 50% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego;
- 7) na terenie 23.2.MN/U dopuszcza się usługi wydzielone, wolno stojące lub w połączeniu z budynkiem mieszkalnym; powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 50% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego;
- 8) garaże oraz obiekty gospodarcze wolno stojące lub bliźniacze w formie architektonicznej, nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 700 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dopuszcza się wydzielenie wewnętrznych dojazdów, ulic wewnętrznych i ciągów pieszych, na etapie podziałów terenu pod działki budowlane;
- 4) należy przeznaczyć co najmniej 30% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 5) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 6) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 7) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej z usługami – 3 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:

- 1) dojazd do terenu 23.2.MN/U od strony terenu 14KD1/2;
- 2) dojazd do terenu 24.1.MN/U od strony terenu: 24.3.KD-D, 26.3.KD-D, 14KD1/2, 15KD1/2.

§ 15. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 29.1.MN/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca lub bliźniacza;
- 2) uzupełniająca:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego, takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) parkingi i garaże;
 - c) ciągi piesze;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu z zastrzeżeniem pkt 2);
- 2) dopuszcza się zlokalizowanie budynków garażowych i gospodarczych w głębi działki inwestora;
- 3) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 9.0 m i maksymalnie zawierać dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, dopuszcza się piwnice jako kondygnację podziemną w zależności od poziomu wód gruntowych;
- 4) dachy strome o symetrycznych połaciach, o kącie nachylenia 30°–45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym;
- 5) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 6) usługi mogą być zlokalizowane tylko w budynku mieszkalnym na parterze, powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego;
- 7) garaże oraz obiekty gospodarcze wolno stojące lub bliźniacze w formie architektonicznej, nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 2) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 3) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 4) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla zabudowy mieszkaniowej z usługami – 3 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od ul. Na Uroczysku (8KD1/2).

§ 16. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 35.2.MN/U i 35.3.MN/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 2) uzupełniająca:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego, takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) parkingi i garaże;
 - c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna i obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu z zastrzeżeniem pkt 2);
- 2) dopuszcza się zlokalizowanie budynków garażowych i gospodarczych w głębi działki inwestora;
- 3) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 9.0 m i maksymalnie zawierać dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, dopuszcza się piwnice jako kondygnację podziemną w zależności od poziomu wód gruntowych;
- 4) dachy strome o symetrycznych połaciach, o kącie nachylenia 30°–45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 5) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 6) usługi mogą być zlokalizowane tylko w budynku mieszkalnym na parterze, powierzchnia użytkowa usług – maksymalnie 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego;
- 7) garaże oraz obiekty gospodarcze wolno stojące lub bliźniacze w formie architektonicznej, nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 750 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dopuszcza się wydzielenie wewnętrznych dojazdów, ulic wewnętrznych i ciągów pieszych, na etapie podziałów terenu pod działki budowlane;
- 4) należy przeznaczyć co najmniej 30% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 5) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 6) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 7) należy zapewnić co najmniej:

- a) dla zabudowy mieszkaniowej – 2 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
- b) dla zabudowy mieszkaniowej z usługami – 3 stanowiska postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).
4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:
- 1) dojazd do terenu 35.2.MN/U od strony terenu: 9.1.KD-L, 35.10.KD-D, 35.11.KD-D;
 - 2) dojazd do terenu 35.3.MN/U od strony terenu: 9.1.KD-L, 35.9.KD-L, 35.10.KD-D, 35.11.KD-D.
- § 17.** 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 35.6.MN/U i 35.7.MN/U ustala się następujące przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z usługami – tereny przeznaczone na powiększenie przyległych działek zabudowy jednorodzinnej z usługami. Dopuszcza się infrastrukturę techniczną.
2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy: zakaz wznoszenia budynków.
3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:
- 1) dla ogrodzeń od strony dróg i innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
 - 2) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działek na zieleń wysoką.
4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 35.9.KD-L i poprzez przyległe działki istniejącej zabudowy mieszkaniowej.
- § 18.** 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 35.1.MW/MN/U ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
 - a) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
 - b) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, szeregowa;
 - 2) uzupełniające:
 - a) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie itp.);
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi i garaże;
 - d) infrastruktura techniczna.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:
- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;
 - 2) usługi tylko w parterach budynków mieszkalnych;
 - 3) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
 - 4) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
 - 5) w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej ustala się:
 - a) ilość kondygnacji nadziemnych trzy, w tym trzecia w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
 - b) maksymalna wysokość zabudowy 14 m;
 - c) dopuszcza się garaż lub parking podziemny, wystający poza obrys budynku mieszkalnego;
 - d) wskaźnik intensywności zabudowy nie może przekroczyć wartości 1,0;
 - e) obowiązuje realizacja zabudowy w jednolitej formie architektonicznej, nawiązującej do budynku znajdującego się na terenie 32MN (nr 3), w szczególności w zakresie wysokości budynku i formy dachu;
 - 6) w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustala się:
 - a) minimalną powierzchnię działki dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej na 300 m²;
 - b) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym; dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
 - c) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
 - d) lokalizacja maksymalnie jednego budynku mieszkalnego na działce;
 - e) garaże z maksymalnie dwoma stanowiskami, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, w formie architektonicznej nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.
3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:
- 1) należy przeznaczyć co najmniej 20% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
 - 2) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
 - 3) w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej:
 - a) zakaz lokalizacji indywidualnych garaży wolno stojących; dopuszcza się realizację garaży w formie zespołu (zespołów) boksów;
 - b) obowiązek urządzenia placu zabaw dla dzieci;
 - c) obowiązek całościowego i jednolitego zagospodarowania terenu;
 - 4) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – 1,5 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego na 1 lokal mieszkalny (dopuszcza się, aby jedno było w garażu);
 - b) dla usług w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług;

c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);

d) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami – 3 miejsca postojowe dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 9.1.KD-L, ul. Na Uroczysku (8KD1/2).

§ 19. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 15.2.MW/U ustala się następujące przeznaczenie:

1) podstawowe:

a) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
b) usługi (z wyjątkiem usług rzemiosła uciążliwego, takiego jak warsztaty samochodowe, stolarskie, betoniarnie itp.)

2) uzupełniające:

a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – wyłącznie, jako towarzysząca usługom;
b) produkcja nieuciążliwa;
c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
d) parkingi i garaże;
e) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;

2) dopuszcza się nadbudowę poddasza i rozbudowę oraz remont istniejącego budynku mieszkalnego (ul. Rudnowska nr 60);

3) w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej ustala się:

a) ilość kondygnacji nadziemnych trzy, w tym trzecia w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;

b) maksymalna wysokość zabudowy 12 m;

c) dopuszcza się garaż lub parking podziemny, wystający poza obrys budynku mieszkalnego;

d) wskaźnik intensywności zabudowy nie może przekroczyć wartości 1,3;

e) obowiązuje realizacja zabudowy w jednolitej formie architektonicznej, w szczególności w zakresie wysokości budynków i formy dachów;

f) realizacja usług w parterach budynków mieszkalnych;

g) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;

h) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;

4) w przypadku realizacji zabudowy usługowej ustala się:

a) ilość kondygnacji nadziemnych max dwie, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;

b) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;

c) dachy płaskie o nachyleniu od 50 do 200 dla usług z częścią mieszkalną dopuszcza się dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;

d) dopuszcza się lokalizację funkcji mieszkalnej w odrębnym budynku mieszkalnym na działce (max z dwoma lokalami mieszkalnymi);

e) dla budynków mieszkalnych dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym,

f) garaże z maksymalnie dwoma stanowiskami, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym; w formie architektonicznej nawiązującej do zabudowy mieszkaniowej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

1) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;

2) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;

3) obowiązek wyeksponowania zabudowy od strony ul. Rudnowskiej;

4) w przypadku realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej:

a) zakaz lokalizacji indywidualnych garaży wolno stojących, dopuszczalna adaptacja istniejących obiektów lub budowa garaży w formie zespołu boksów;

b) obowiązek urządzenia placu zabaw dla dzieci;

c) obowiązek całościowego i jednolitego zagospodarowania terenu;

5) należy zapewnić co najmniej:

a) dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – 1,5 miejsca postojowego na posesji dla samochodu osobowego na 1 lokal mieszkalny (dopuszcza się, aby jedno było w garażu);

b) dla usług w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług;

c) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu)

d) dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami – 3 miejsca postojowe dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu).

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu: 10.1.KD-D.

§ 20. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 5.1.U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – usługi, w szczególności hotel, gastronomia, obsługa komunikacyjna, w tym stacja paliw;
- 2) uzupełniające:
 - a) zieleń izolacyjna;
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) maksymalna wysokość zabudowy, nie może przekraczać 14 m;
- 3) maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych trzy, przy dachach ukośnych – trzecia kondygnacja w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, dopuszcza się stropodachy płaskie;
- 5) zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszcza się wtórny podział terenu;
- 2) dopuszcza się zachowanie (w tym modernizację) istniejących torów kolejowych (bocznica kolejowa) obsługujących tereny 5PS;
- 3) obowiązek całościowego i jednolitego zagospodarowania terenów, w tym wykonanie: posadzek, oświetlenia i małej architektury;
- 4) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 5) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 6) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla usług (z wyjątkiem hotelu) – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług;
 - b) dla hotelu 1 miejsce postojowe na każdy pokój hotelowy.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 4.1.KD-D.

§ 21. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 8.1.U ustala się następujące przeznaczenie: usługi – teren przeznaczony na powiększenie przyległych działek zabudowy usługowej – terenu 8UC. Dopuszcza się infrastrukturę techniczną

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy: zakaz wznoszenia budynków.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dla ogrodzeń od strony dróg i innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 2) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na zieleń wysoką.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony ul. Rudnowskiej przez teren 8UC.

§ 22. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 1.U/MN i 26.1.U/MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – jako towarzysząca usługom;
 - b) produkcja nieuciążliwa;
 - c) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - d) parkingi i garaże;
 - e) infrastruktura techniczna.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna i obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu z zastrzeżeniem pkt 2);
- 2) dopuszcza się zlokalizowanie budynków garażowych i gospodarczych w głębi działki inwestora;
- 3) dla terenu 26.1.U/MN nieprzekraczalna linia zabudowy dla usług od strony ul. Rudnowskiej;
- 4) dopuszcza się maksymalnie dwa mieszkania towarzyszące usługom na jednej działce;
- 5) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym; dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
- 7) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 8) dopuszcza się dachy płaskie tylko dla zabudowy usługowej;
- 9) garaże, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym; dopuszcza się dach płaski w przypadku połączenia garażu z zabudową usługową;
- 10) na terenie 1.U/MN dopuszcza się stację paliw.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 1200 m²;

- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
 - 3) dla terenów 1.U/MN i 26.1.U/MN obowiązek wyeksponowania zabudowy od strony ul. Rudnowskiej;
 - 4) dopuszcza się wydzielenie ulic wewnętrznych o minimalnej szerokości 5 m;
 - 5) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
 - 6) zazielenienie terenów niezabudowanych;
 - 7) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla każdego mieszkania – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla usług – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług.
4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:
- 1) dojazd do terenu 1.U/MN od strony terenu 1.KD-L, 2.KD-L;
 - 2) dojazd do terenu 26.1.U/MN od strony terenu 26.3.KD-D.

§ 23. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 9.1. U/MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
 - b) ciągi piesze;
 - c) parkingi i garaże;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) realizacja usług w formie budynku wolno stojącego, w parterze budynku mieszkalnego lub w formie z nim powiązanej;
- 3) dopuszcza się maksymalnie dwa mieszkania, towarzyszące usługom na jednej działce;
- 4) możliwa realizacja funkcji mieszkaniowej w odrębnym budynku mieszkalnym;
- 5) ilość kondygnacji nadziemnych – dwie z dachem płaskim lub kolebą, dla dachów ukośnych – jedna kondygnacja plus poddasze użytkowe, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
- 7) dachy ukośne o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 8) garaże w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji; forma dachów

w nawiązaniu do zabudowy usługowej lub mieszkalnej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszcza się podział wtórny działki – min. pow. działki 1000 m²;
- 2) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz prefabrykatów betonowych;
- 3) należy przeznaczyć co najmniej 30% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 4) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 5) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla każdego mieszkania – 2 miejsca postojowe dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla usług – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony ul. Rudnowskiej.

§ 24. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 35.4.U/MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – jako towarzysząca usługom;
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi i garaże;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna i obowiązująca linia zabudowy jak na rysunku planu z zastrzeżeniem pkt 2);
- 2) dopuszcza się zlokalizowanie budynków garażowych i gospodarczych w głębi działki inwestora;
- 3) dopuszcza się maksymalnie dwa mieszkania towarzyszące usługom na jednej działce;
- 4) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym; dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 5) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
- 6) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 7) dopuszcza się dachy płaskie tylko dla zabudowy usługowej;
- 8) garaże, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym; dopuszcza się dach płaski w przypadku połączenia garażu z zabudową usługową;

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 1200 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dopuszcza się wydzielenie ulic wewnętrznych o minimalnej szerokości 5 m;
- 4) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych, ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 5) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 6) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla każdego mieszkania – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla usług – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 35.9.KD-L, 35.10.KD-D, ul. Na Uroczysku (8KD1/2).

§ 25. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 73.1.U/MN ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – jako towarzysząca usługom;
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi i garaże;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) dopuszcza się maksymalnie dwa mieszkania towarzyszące usługom na jednej działce;
- 3) ilość kondygnacji nadziemnych dwie, w tym druga w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) maksymalna wysokość zabudowy 9,5 m;
- 5) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
- 6) dopuszcza się dachy płaskie tylko dla zabudowy usługowej;
- 7) garaże, w formie wbudowanej lub wolno stojące o wysokości jednej kondygnacji, przykryte dachami o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym; dopuszcza się dach płaski w przypadku połączenia garażu z zabudową usługową.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) ustala się minimalną powierzchnię nowych działek przeznaczoną pod zabudowę na 1200 m²;
- 2) ustalenia zawarte w pkt 1) nie dotyczą sytuacji, w której wydzielenie działki służy powiększeniu innej działki, w tym działek włączonych lub przyłączonych do istniejących działek sąsiednich znajdujących się poza granicami planu;
- 3) dopuszcza się wydzielenie ulic wewnętrznych o minimalnej szerokości 5 m;
- 4) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych, ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 5) zazielenienie terenów niezabudowanych;
- 6) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla każdego mieszkania – 2 miejsca postojowe na posesji dla samochodu osobowego (dopuszcza się, aby jedno z nich było w garażu);
 - b) dla usług – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 13KD1/2 i ul. Rudnowskiej poprzez teren 21MN/UCrz.

§ 26. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 17.1.US/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) oświata, sport i rekreacja;
 - b) usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zieleń izolacyjna;
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) w przypadku realizacji sportu i rekreacji związanej z oświatą dopuszcza się parterowe obiekty zaplecza sportowego, w tym tymczasowe z dachem płaskim;
- 3) w przypadku usług komercyjnych:
 - a) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 12 m;
 - b) maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych trzy, przy dachach ukośnych – trzecia kondygnacja w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
 - c) dopuszcza się dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, zakaz stosowania dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy;
 - d) dopuszcza się stropodachy płaskie;

e) dopuszcza się halę sportowo-rekreacyjną z zapleczem socjalnym.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszcza się wspólne zagospodarowanie terenu 17.1.US/U z terenem 17.2.P/US/U z zachowaniem jednakowego zagospodarowania na obu terenach;
- 2) obowiązek całościowego i jednolitego zagospodarowania terenów, w tym wykonanie: posadzek, oświetlenia i małej architektury;
- 3) w przypadku realizacji funkcji usługowej dopuszcza się wtórny podział terenu na mniejsze działki o pow. Min. 1500 m² i realizację dróg wewnętrznych o minimalnej szerokości 5 m, zaleca się całościowe opracowanie zagospodarowania terenu;
- 4) dopuszcza się terenowe boiska sportowo-rekreacyjne;
- 5) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 6) w przypadku realizacji usług należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 7) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla usług – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej usług;
 - b) w przypadku realizacji hali sportowo-rekreacyjnej – 1 miejsce postojowe dla samochodu osobowego na każde 30 miejsc na widowni oraz 2 miejsca postojowe dla autobusów.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony ul. Rudnowskiej (1KG1/2).

§ 27. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 54.1.U/P/O/US i 55.1.U/P/O/US ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) usługi, w tym obsługa komunikacji samochodowej;
 - b) przemysł, składy, magazyny;
 - c) gospodarka odpadami;
 - d) sport i rekreacja;
- 2) uzupełniające:
 - a) zieleń izolacyjna;
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) nie dopuszcza się mieszkań funkcyjnych towarzyszących funkcji podstawowej;

3) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 12.0 m i maksymalnie zawierać trzy kondygnacje.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) tereny odstojników ścieków Cukrowni „Głogów” w przypadku przeznaczenia pod usługi lub przemysł, składy, magazyny wymagają przekształceń lub rekultywacji terenu;
- 2) dopuszcza się wtórny podział terenu – minimalna powierzchnia działek 2500 m² i realizację dróg wewnętrznych, zaleca się całościowe opracowanie zagospodarowania terenu;
- 3) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 4) w razie przeznaczenia terenu pod zagospodarowanie sportowo-rekreacyjne:
 - a) dopuszcza się zmianę konfiguracji terenu;
 - b) dopuszcza się obiekty tymczasowe (nietrwale związane z gruntem) dla potrzeb zaplecza sportu i rekreacji;
 - c) od strony zabudowy mieszkalnej Widziszowa obowiązuje nasadzenie pasa zieleni izolacyjnej;
- 5) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy usługowej – 1 stanowisko postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej;
 - b) dla zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów – 1 stanowisko postojowe dla samochodu osobowego na 3 stanowiska pracy;
 - c) dla zabudowy gospodarki odpadami – 1 stanowisko postojowe dla samochodu osobowego na 5 stanowisk pracy.

4. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:

- 1) dojazd do terenu 54.1.U/P/O od strony terenu 23.1.KD-D, 24.1.KD-D;
- 2) dojazd do terenu 55.1.U/P/O od strony terenu 22.1.KD-D, 23.1.KD-D, 24.1.KD-D.

§ 28. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 15.1.P ustala się następujące przeznaczenie: przemysł, składy, magazyny – teren przeznaczony na powiększenie przyległych działek zabudowy przemysłowo-składowo-magazynowej – terenu 15PS. Dopuszcza się infrastrukturę techniczną.

2. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony ul. Rudnowskiej przez teren 15PS.

§ 29. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 35.5.P/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) przemysł, składy, magazyny;
 - b) usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zieleń izolacyjna
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 2) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 12 m;
- 3) maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych trzy, przy dachach ukośnych – trzecia kondygnacja w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) dopuszcza się dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym;
- 5) dopuszcza się stropodachy płaskie;
- 6) zakaz lokalizacji masztów telefonii komórkowej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązek całościowego i jednolitego zagospodarowania terenów, w tym wykonanie: posadzek, oświetlenia i małej architektury, dopuszcza się wtórny podział terenu na mniejsze działki o pow. Min. 3000 m²;
- 2) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej, siatki oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 3) należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 4) należy zapewnić co najmniej:
 - a) dla zabudowy usługowej – 1 stanowisko postojowe dla samochodu osobowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej;
 - b) dla zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów – 1 stanowisko postojowe dla samochodu osobowego na 3 stanowiska pracy.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 35.9.KD-L, 35.8.KD-G ul. Rudnowskiej (1KG1/2) – za zgodą zarządcy drogi oraz ul. Na Uroczysku (8KD1/2).

§ 30. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 17.2.P/US/U ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) przemysł, składy, magazyny;
 - b) sport i rekreacja;
 - c) usługi;
- 2) uzupełniające:
 - a) zieleń izolacyjna
 - b) ulice wewnętrzne, ciągi piesze;
 - c) parkingi;
 - d) infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;

- 2) maksymalna wysokość zabudowy nie może przekraczać 9 m;
- 3) maksymalna ilość kondygnacji nadziemnych dwie, przy dachach ukośnych – druga kondygnacja w poddaszu użytkowym, dopuszcza się piwnice, jako kondygnację podziemną;
- 4) dachy strome o symetrycznym układzie połaci i kącie nachylenia od 35° do 45°, kryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym, dopuszcza się stropodachy płaskie;
- 5) dopuszcza się obiekty zaplecza terenów sportu i rekreacji;

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) w przypadku przeznaczenia terenu pod sport i rekreację dopuszcza się wspólne zagospodarowanie terenu 17.1.US/U z terenem 17.2.P/US/U;
- 2) w przypadku realizacji funkcji usługowej, łącznie na terenach 17.1.US/U i 17.2.P/US/U, dopuszcza się wtórny podział terenu na mniejsze działki o pow. Min. 1500 m² i realizację dróg wewnętrznych, zaleca się całościowe opracowanie zagospodarowania terenu;
- 3) w przypadku realizacji funkcji przemysłowo-składowo-magazynowej dopuszcza się przeznaczenie terenu na powiększenie przyległych działek zabudowy przemysłowo-składowo-magazynowej – terenu 15PS
- 4) dla ogrodzeń od strony dróg oraz innych terenów publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych ceglanych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych;
- 5) w przypadku realizacji usług należy przeznaczyć co najmniej 10% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną;
- 6) w przypadku realizacji funkcji przemysłowo-składowo-magazynowej wyznacza się pas zieleni izolacyjnej (wysokiej i niskiej) od strony terenu 17.1.US/U.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej:

- 1) w przypadku łącznego zagospodarowania terenów 17.1.US/U i 17.2.P/US/U pod sport i rekreację lub usługi dojazd od ul. Rudnowskiej (1KG1/2).
- 2) W przypadku zagospodarowania terenu pod funkcję przemysłowo-składowo-magazynową od strony terenu 15PS.

§ 31. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 8.2.ZD ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: ogrody działkowe. Dopuszcza się infrastrukturę techniczną.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) zakaz zabudowy, z zastrzeżeniem ust 2 pkt 2;
- 2) dopuszcza się budowę altan i obiektów gospodarczych o powierzchni zabudowy do 25 m²

oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i 4 m przy dachach płaskich;

- 3) przez teren przebiega infrastruktura techniczna – należy zapewnić dostęp do sieci.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony ul. Rudnowskiej przez teren 9ZD.

§ 32. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 33.2.RO ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: ogrody przydomowe;
2) uzupełniające: infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy – zakaz zabudowy.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszcza się użytkowanie terenu w formie przydomowych ogrodów domowych;
2) dla ogrodzeń od strony dróg publicznych wprowadza się stosowanie elementów kamiennych, drewnianych i metalowych z zakazem stosowania stali zbrojeniowej oraz ogrodzenia z prefabrykatów betonowych.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 9.1.KD-L.

§ 33. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 55.2.R/US ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
a) tereny rolnicze;
b) usługi sportu i rekreacji;
2) uzupełniające – infrastruktura techniczna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) tereny odstojników ścieków Cukrowni „Głogów” do przekształceń lub rekultywacji pod cele rolnicze;
2) w razie przeznaczenia terenu pod zagospodarowanie sportowo-rekreacyjne:
a) dopuszcza się zmianę konfiguracji terenu;
b) dopuszcza się obiekty tymczasowe (nietrwale związane z gruntem) dla potrzeb zaplecza sportu i rekreacji;
c) od strony zabudowy mieszkalnej Widziszowa obowiązuje nasadzenie pasa zieleni izolacyjnej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 22.1.KD-D.

§ 34. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 34.2.ZN ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: zieleń nieurządzona. Dopuszcza się infrastrukturę techniczną.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) zakaz zabudowy, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2;

- 2) dopuszcza się infrastrukturę techniczną;
3) przez teren przebiega infrastruktura techniczna – należy zapewnić dostęp do sieci.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące obsługi komunikacyjnej – dojazd od strony terenu 9.1.KD-L.

§ 35. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.KD-G ustala się następujące przeznaczenie: ulica klasy głównej.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu;
2) szerokość jednego pasa ruchu min. 3,5 m;
3) klasa drogi wojewódzkiej nr 292 – G1/2;
4) chodniki, zieleń, miejsca postojowe i ścieżka rowerowa w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
5) dopuszcza się infrastrukturę techniczną za zgodą zarządcy drogi;
6) wyklucza się lokalizację wielkoformatowych urządzeń reklamowych.

3. Teren, o którym mowa w ust. 1, przeznaczony jest na realizację celu publicznego.

§ 36. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 6.1.KD-G, 26.2.KD-G i 35.8.KD-G ustala się następujące przeznaczenie: ulica klasy głównej (rezerwa terenu pod rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 292).

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu z dopuszczalnością tolerancji 1 m;
2) szerokość jezdni w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
3) chodniki, zieleń, miejsca postojowe i ścieżka rowerowa w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
4) dopuszcza się infrastrukturę techniczną za zgodą zarządcy drogi;
5) wyklucza się lokalizację wielkoformatowych urządzeń reklamowych.

3. Teren, o którym mowa w ust. 1, przeznaczony jest na realizację celu publicznego.

§ 37. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 1.KD-L, 2.KD-L, 9.1.KD-L i 35.9.KD-L ustala się następujące przeznaczenie: ulica klasy lokalnej.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu z dopuszczalnością tolerancji 1 m;
2) szerokość jezdni – min. 6.0 m;
3) chodniki, zieleń, miejsca postojowe i ścieżka rowerowa w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
4) dopuszcza się możliwość zlokalizowania przystanku autobusowego i postoju taksówek;

- 5) dopuszcza się infrastrukturę techniczną za zgodą zarządcy drogi;
- 6) wyklucza się lokalizację wielkoformatowych urządzeń reklamowych.

3. Tereny o których mowa w ust. 1, przeznaczają się na realizację celu publicznego.

§ 38. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 4.1.KD-D, 22.1.KD-D, 23.1.KD-D, 24.1.KD-D, 24.3.KD-D, 26.3.KD-D, 35.10.KD-D i 35.11.KD-D ustala się następujące przeznaczenie: ulica klasy dojazdowej.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu z dopuszczalnością tolerancji 1 m;
- 2) szerokość jezdni:
 - a) dla terenów 4.1.KD-D, 26.3.KD-D i 35.10.KD-D – min. 6.0 m;
 - b) dla terenów 22.1.KD-D, 23.1.KD-D, 24.1.KD-D, 24.3.KD-D i 35.11.KD-D – min. 5.0 m;
- 3) chodnik, zieleń, miejsca postojowe i ścieżka rowerowa w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
- 4) dopuszcza się infrastrukturę techniczną za zgodą zarządcy drogi;
- 5) wyklucza się lokalizację wielkoformatowych urządzeń reklamowych;
- 6) dla terenu 4.1.KD-D:
 - a) dopuszcza się wykorzystanie działki nr 22 w obrębie 8 „Fabryczna”, jako tymczasowe do czasu ewentualnej przebudowy drogi wojewódzkiej nr 292;
 - b) na etapie wykonania projektu budowlanego drogi dojazdowej należy przewidzieć takie zabezpieczenie skarpy nasypu drogi wojewódzkiej nr 292, aby w żadnym wypadku przy przebudowie drogi dojazdowej nie naruszać jej konstrukcji;
 - c) należy przyjąć wody opadowe z pasa drogowego drogi wojewódzkiej nr 292;
 - d) koncepcje oraz projekty przebudowy drogi dojazdowej z rozwiązaniem zabezpieczenia

nasypu drogi wojewódzkiej nr 242 należy przedłożyć DSDiK we Wrocławiu.

3. Tereny, o których mowa w ust. 1, przeznaczają się na realizację celu publicznego.

§ 39. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 10.1.KD-D, 15.1.KD-D i 35.12.KD-D ustala się następujące przeznaczenie: ulica klasy dojazdowej.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu z dopuszczalnością tolerancji 1 m;
- 2) szerokość jezdni w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
- 3) chodnik, zieleń, miejsca postojowe i ścieżka rowerowa w zależności od potrzeb i lokalnych uwarunkowań;
- 4) na terenie 15.1.KD-D dopuszcza się przystanek autobusowy;
- 5) dopuszcza się infrastrukturę techniczną za zgodą zarządcy drogi;
- 6) wyklucza się lokalizację wielkoformatowych urządzeń reklamowych.

3. Tereny, o których mowa w ust. 1, przeznaczają się na realizację celu publicznego.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

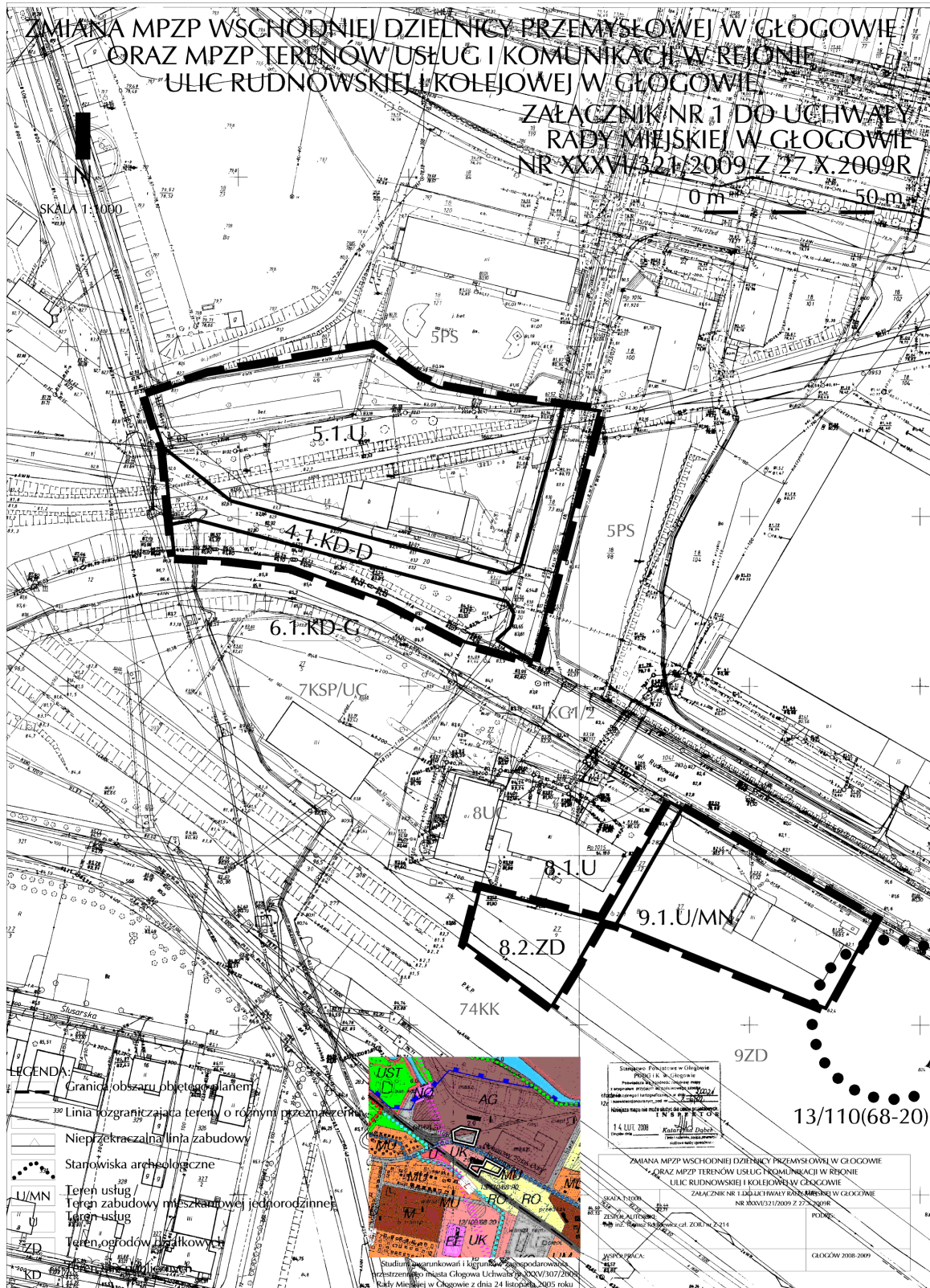
§ 40. Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala się wysokość stawki procentowej, o której mowa w art. 36 ust. 4 tej ustawy, na 30%.

§ 41. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Głogowa.

§ 42. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Radosław Pobel

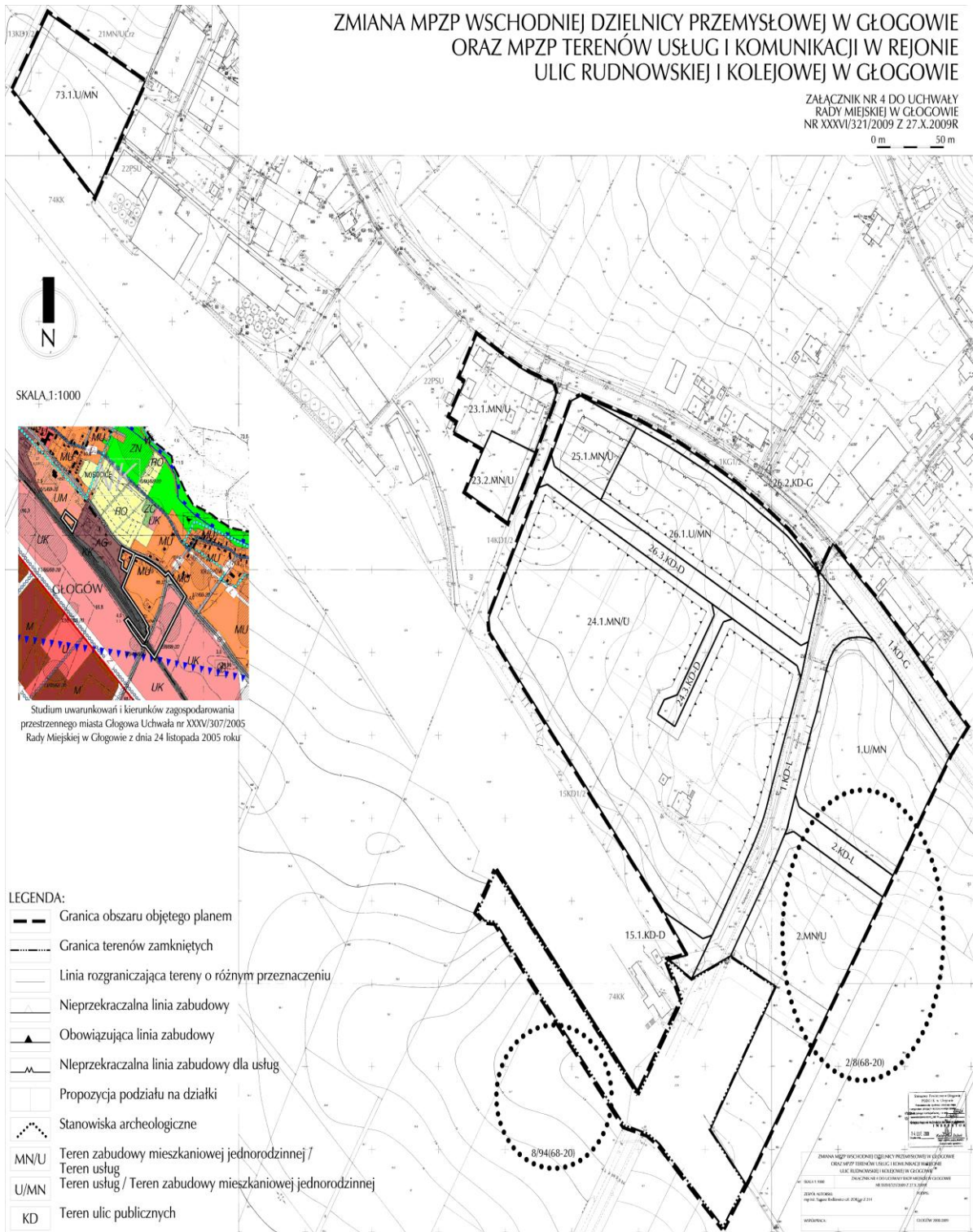
Załącznik nr 1 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.**

**Załącznik nr 4 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.**

**Załącznik nr 5 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.**

Stwierdzenie zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Głogowa

Stwierdza się zgodność zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Głogowa” (uchwała nr XXXV/ /307/2005 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 24 listopada 2005 r.).

**Załącznik nr 6 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu

Rada Miejska w Głogowie po rozpatrzeniu uwag zgłoszonych w trakcie wyłożenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Wschodniej Dzielnicy Przemysłowej w Głogowie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów usług i komunikacji w rejonie ulic Rudnowskiej i Kolejowej w Głogowie do publicznego wglądu (w okresie od 8 maja 2009 r. do 5 czerwca 2009 r.) oraz w terminie wyznaczonym na składanie uwag, ustalonym na dzień 22 czerwca 2009 r., w trybie art. 18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) postanawia:

1. Uwagę Pana Mariana Berdysa uwzględnić.

Pan Marian Berdys pismem z dnia 2 czerwca 2009 r. (uwaga dotyczy dz. 162 obręb 9 „Krzepów”) – wniósł uwagę dot. niewydziałania z działki nr 162 wzdłuż całej nieruchomości drogi publicznej oznaczonej na rysunku symbolem 24.3.KD-D”.

Zaproponowano nowy przebieg ww. drogi, spełniający zasadę solidarnego i proporcjonalnego udziału właścicieli działek w realizacji układu komunikacyjnego. Pismem z dnia 17 lipca 2009 r. Pan Marian Berdys zaakceptował przebieg drogi 24.3.KD-D.

2. Uwagę Pana Bronisława Bandury uwzględnić w części.

Pan Bronisław Bandura pismem z dnia 10 czerwiec 2009 r. (uwaga dotyczy dz. 158 obręb 9 „Krzepów”) – wniósł uwagę dot. zmiany symbolu z U/MN na MN oraz wykreśleniu z planu usług dla działki nr 158.

Dla terenu 2.U/MN zmieniono funkcję podstawową z usług na zabudowę mieszkaniową jednorodziną.

Nie uwzględniono uwagi w zakresie usunięcia usług jako funkcji uzupełniającej.

Realizacja usług możliwa będzie tylko w parterach budynków mieszkalnych. Powierzchnia użytkowa usług nie będzie mogła przekroczyć 30% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego. Zapis ten jest zgodny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Głogowa, które to stanowią wytyczne do opracowania ww. planu miejscowego. Zgodny jest również z ustaleniami zawartymi w czasie dyskusji publicznej, w której uczestniczył Pan Bronisław Bandura oraz właściciel działki przylegającej położonej w terenie oznaczonym symbolem 2U/MN.

Ponadto zgodnie z art. 3 pkt 2a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 1118, ze zmianami) dopuszcza się w budynku mieszkalnym jednorodzinym wydzielenie lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku.

3. Uwagę Wspólnoty Mieszkaniowej „Uroczysko” uwzględnić.

Wspólnota Mieszkaniowa „Uroczysko” pismem z dnia 18 czerwca 2009 r. nie wyraziła zgody na wprowadzenie funkcji mieszkaniowej na terenie działki nr 37/37 w obrębie 8 „Fabryczna” oznaczonej w planie symbolem 33.2.RO/MN.

Zmieniono funkcję podstawową z ogrodów przydomowych i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolno stojącej na ogrody przydomowe (z 33.2.RO/MN na 33.2.RO).

**Załącznik nr 7 do uchwały nr XXXVI/
/321/2009 Rady Miejskiej w Głogowie
z dnia 27 października 2009 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, będą finansowane z budżetu gminy, w tym ze środków pozyskiwanych z funduszy Unii Europejskiej, a także ze środków zewnętrznych.

72

**UCHWAŁA NR XXXVIII/359/09
RADY MIEJSKIEJ W KĄTACH WROCŁAWSKICH**

z dnia 27 listopada 2009 r.

**w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
wsi Cesarzowice dla obszaru południowo-wschodniej części wsi**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218 z 2008 r., Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420), i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635 z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 220, poz. 1413) oraz w związku z uchwałą nr XVIII/180/08 Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Cesarzowice dla obszaru południowo-wschodniej części wsi, po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kąty Wrocławskie uchwalonym przez Radę Miejską w Kątach Wrocławskich uchwałą nr LVI/403/06 z dnia 12 października 2006 r. uchwała się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Cesarzowice dla obszaru południowo-wschodniej części wsi, obejmującą obszar ograniczony od strony zachodniej oraz północno-zachodniej: ciekami wodnymi (działka nr ew. 101), od strony północnej: północną granicą działek nr ew. 102/3 i 102/4, od strony pół-

nocno-wschodniej: drogą powiatową 2024D, od strony południowo-wschodniej: granicą działki nr ew. 6/4, od strony południowej: granicą działki nr ew. 104/1 – w granicach określonych na załączniku nr 1 do uchwały.

2. Ze względu na brak występowania na obszarze planu problematyki terenów lub obiektów określonych w pkt od 1 do 8, w zmianie planu nie określa się:

- 1) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- 3) granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości;
- 4) granic obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej;
- 5) granic obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- 6) granic terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 7) granic terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych;
- 8) granic pomników zglądy oraz ich stref ochronnych, a także ograniczeń dotyczących prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej, określonych w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zglądy.

§ 2. Integralną częścią uchwały jest:

- 1) rysunek planu w skali 1 : 1000, stanowiący załącznik nr 1,
- 2) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag stanowi załącznik nr 2,

3) rozstrzygnięcie w sprawie inwestycji należących do zadań własnych gminy stanowi zał. nr 3.

§ 3. 1. Następujące oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica opracowania planu,
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub zasadach zagospodarowania,
- 3) nieprzekraczalne linie zabudowy,
- 4) obowiązujące linie zabudowy,
- 5) przeznaczenie terenu oznaczone symbolem,
- 6) granica strefy ochrony zabytków archeologicznych.

2. Pozostałe oznaczenia graficzne posiadają znaczenie informacyjne, sugerujące określone rozwiązania przestrzenne i regulacyjne.

§ 4. Ilekroć w przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

1. infrastrukturze towarzyszącej – należy przez to rozumieć towarzyszące niezbędne urządzenia budowlane, zieleń, dojścia i dojazdy oraz obiekty małej architektury;

2. linii rozgraniczającej – należy przez to rozumieć linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania; linia rozgraniczająca stanowi obowiązującą linię podziału geodezyjnego;

3. nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię, której nie może przekroczyć zewnętrzny obrys budynku, nie licząc: balkonów, schodów zewnętrznych, wykuszy dachowych, okapów dachu, gzymsów; nieprzekraczalna linia zabudowy nie dotyczy obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury i ogrodzeń;

4. obowiązującej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię, na której powinna znajdować się ściana budynku mieszkalnego, lub jej najbardziej wysunięta część, nie licząc: balkonów, wykuszy dachowych, okapów dachu, gzymsów oraz schodów wejściowych do budynków; na obowiązującej linii zabudowy musi być usytuowane minimum 40% ściany budynku; obowiązująca linia zabudowy dotyczy budynków mieszkalnych, dla wolno stojących budynków gospodarczych i garażowych, wyznaczoną linię zabudowy należy traktować jako nieprzekraczalną;

5. przeznaczeniu podstawowym terenu lub przeznaczeniu terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania terenu;

6. przeznaczeniu uzupełniającym terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania terenu, mogące być traktowane jako towarzyszące zapisanemu w zmianie planu przeznaczeniu podstawowemu i niemogące występować jako samodzielna funkcja w granicach działki budowlanej, przy czym powierzchnia zabudowy budynków związanych z uzupełniającym przeznaczeniem terenu nie może przekraczać powierzchni zabudowy budynków związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu;

7. powierzchni zabudowy budynków – należy przez to rozumieć powierzchnię pod budynkami, po zewnętrznym ich obrysie;

8. przepisach odrębnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi;

9. stanowisku postojowym – należy przez to rozumieć wyznaczone stanowisko naziemne lub garażowe;

10. terenie – należy przez to rozumieć obszar ograniczony na rysunku zmiany planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem;

11. usługach – należy przez to rozumieć usługi nieuciążliwe, które w miejscu lokalizacji i poza granicami działki, na której się znajdują, nie spowodują naruszenia przepisów dotyczących standardów jakości środowiska określonego dla funkcji mieszkaniowej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Rozdział 2

Ustalenia ogólne

§ 5. Zasady ochrony środowiska przyrodniczego

1. Wyklucza się możliwość wprowadzania do wód powierzchniowych i gruntu nieoczyszczonych ścieków.

2. Przed podjęciem działalności inwestycyjnej ustala się obowiązek zdjęcia warstwy próchnicznej z części terenów przeznaczonych pod obiekty budowlane oraz powierzchnie utwardzone, a następnie odpowiednie jej zagospodarowanie.

3. Stosownie do przepisów odrębnych ustala się dopuszczalny poziom hałasu, dla terenów oznaczonych symbolami:

- 1) od 2MN do 4MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) 1MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

4. Inwestycje lokalizowane w granicach obszaru objętego zmianą planu nie mogą powodować ponad-normatywnych uciążliwości w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, promieniowania elektromagnetycznego oraz zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych.

§ 6. Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

1. W granicach obszaru objętego zmianą planu ustala się strefę ochrony zabytków archeologicznych, dla której obowiązują następujące nakazy:

- 1) zamierzenia inwestycyjne związane z pracami ziemnymi należy uzgodnić z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków co do konieczności prowadzenia ich pod nadzorem archeologicznym i za pozwoleniem konserwatora zabytków. Nadzór archeologiczny i ratownicze badania archeologiczne, prowadzone są przez uprawnionego archeologa;
- 2) powyższe pozwolenie konserwatorskie należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę, a dla robót niewymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych.

§ 7. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. W terenach, o których mowa w § 12 ust. 1–3, obowiązują następujące ustalenia dotyczące kształtowania przestrzeni publicznej:

- 1) zakazuje się umieszczania tymczasowych obiektów usługowo-handlowych;
- 2) zakazuje się umieszczania nośników reklamowych.

§ 8. Zasady podziału na działki budowlane

1. W terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej działki budowlane należy wydzielać zgodnie z rysunkiem zmiany planu, z zastrzeżeniem ustaleń określonych w ust. 2, 3 i 4.

2. Dopuszcza się inny podział na działki budowlane terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej niż wskazany na rysunku planu, pod warunkiem iż minimalna powierzchnia działki budowlanej będzie wynosić 1000 m², a w przypadku działek wydzielanych od strony dróg publicznych minimalna szerokość frontu działki nie będzie mniejsza niż 20 m.

3. W przypadku wydzielenia działek budowlanych w głębi terenów obowiązuje realizacja dróg wewnętrznych obsługujących wydzielane działki, o parametrach określonych w § 12 ust. 7.

4. Dopuszcza się wydzielanie działek pod obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej oraz komunikację wewnętrzną, dla których nie obowiązują ustalenia określone w ust. 1 i 2.

§ 9. Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu

1. W celu zapewnienia możliwości prowadzenia prac konserwacyjnych przy ciekach wodnych i rowach melioracyjnych wprowadza się wymóg pozostawienia w terenach inwestycyjnych pasów o szerokości 3,0 m (od górnej krawędzi cieku), wolnych od zainwestowania oraz nasadzeń zieleni wysokiej – nie dotyczy istniejącej zabudowy.

2. Wyklucza się wszelkie ingerencje w koryto cieku wodnego, bez zgody administratora cieku.

3. W przypadku występowania sieci drenarskiej obowiązuje zapewnienie prawidłowego jej funkcjonowania.

4. Ewentualne uszkodzenia sieci drenarskiej w trakcie prowadzenia robót ziemnych, winny być zgłaszane właściwemu zarządcy oraz naprawiane pod nadzorem właściwego organu na koszt inwestora.

5. Dla realizacji nowych inwestycji należy zachować właściwe odległości i strefy od urządzeń i sieci infrastruktury technicznej – zgodnie z przepisami odrębnymi.

6. W granicach obszaru objętego zmianą planu wyklucza się realizację masztów i konstrukcji wieżowych.

§ 10. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

1. Sieci infrastruktury technicznej należy projektować w liniach rozgraniczających dróg za zgodą ich zarządcy, lub w innych terenach za zgodą ich właścicieli, w sposób zapewniający racjonalne zagospodarowanie i użytkowanie terenów zgodnie z ich przeznaczeniem określonym w zmianie planu.

2. W przypadku realizacji sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, poza terenami wyznaczonymi w zmianie planu lub poza terenami komunikacji drogowej, należy zapewnić możliwość ich konserwacji przez odpowiednie służby.

3. Nowe sieci infrastruktury technicznej należy projektować jako podziemne.

4. W przypadku zaistnienia kolizji projektowanych inwestycji z istniejącymi elementami infrastruktury technicznej należy je przełożyć lub zabezpieczyć na warunkach określonych przez właściwego zarządcę.

5. Za zgodne ze zmianą planu uznaje się przebudowę, rozbudowę oraz remont sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, na warunkach określonych przez zarządcę sieci, zgodnie z przepisami szczególnymi.

6. Ustala się następujące zasady uzbrojenia terenów:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) ustala się zaopatrzenie budynków w wodę z sieci wodociągowej na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci, z uwzględnieniem zapewnienia dostępności do wody dla celów przeciwpożarowych,
 - b) ustala się zakaz lokalizacji indywidualnych ujęć wody pitnej;
- 2) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - a) ustala się zaopatrzenie budynków w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej, zgodnie z warunkami określonymi przez zarządcę sieci,
 - b) stację transformatorową przewidzianą w terenie oznaczonym symbolem 7IT należy zrealizować jako kontenerową,
 - c) ustala się zakaz budowy nowych napiętnych sieci elektroenergetycznych,
 - d) ustala się zakaz lokalizacji stacji transformatorowych słupowych,
 - e) ustala się zakaz realizacji elektrowni wiatrowych;
- 3) w zakresie zaopatrzenia w gaz:
 - a) docelowo ustala się zaopatrzenie budynków w gaz z sieci gazowej, zgodnie z warunkami określonymi przez zarządcę sieci oraz zgodnie z przepisami określonymi w Prawie energetycznym,
 - b) do czasu realizacji sieci gazowej dopuszcza się lokalizację zbiorników na gaz;
- 4) w zakresie rozwoju systemu telekomunikacyjnego:
 - a) ustala się realizację sieci teletechnicznej na warunkach określonych przez zarządcę sieci, zgodnie z zapotrzebowaniem związanym z rozwojem nowych inwestycji,
 - b) wyklucza się lokalizację masztów radiowych oraz telefonii komórkowej;
- 5) w zakresie odprowadzenia ścieków i wód opadowych:
 - a) ustala się obowiązek docelowego odprowadzenia ścieków bytowych do sieci kanalizacyjnej, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci,
 - b) do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych do bez-odpływowych zbiorników lub

- do przydomowych oczyszczalni ścieków z systemem odprowadzania metodą rozszczynania lub do cieków wodnych, po otrzymaniu stosownych uzgodnień z właściwymi organami,
- c) ustala się obowiązek odprowadzenia wód opadowych z terenu dróg do kanalizacji deszczowej lub innych odbiorników wód opadowych,
- d) wody opadowe z terenów 1MN-4MN należy zagospodarować w granicach własnych działki,
- e) ustala się obowiązek zneutralizowania substancji ropopochodnych lub chemicznych na terenie własnym inwestora;
- 6) w zakresie usuwania odpadów:
- a) ustala się sposób usuwania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi i Gminnym Programem Gospodarki Odpadami,
- b) na terenie własnym inwestora należy przewidzieć miejsca na lokalizację pojemników do zbierania i segregacji odpadów;
- 7) w zakresie zaopatrzenia budynków w ciepło:
- a) ustala się obowiązek stosowania urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności spalania i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń,
- b) dopuszcza się stosowanie odnawialnych źródeł energii z wyjątkiem określonych w § 10 ust. 6 pkt 2 lit. e.

Rozdział 3

Ustalenia szczegółowe

§ 11. Przeznaczenie terenów, zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu

1. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem 1MN, dla którego obowiązują następujące ustalenia:

- 1) przeznaczenie podstawowe terenu: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 2) przeznaczenie uzupełniające terenu: zabudowa usługowa;
- 3) za zgodne ze zmianą planu uznaje się:
 - a) lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących,
 - b) lokalizację budynków usługowych lub usług wbudowanych,
 - c) lokalizację towarzyszących budynków gospodarczych i garażowych,
 - d) lokalizację budynków związanych z obsługą sadownictwa,
 - e) lokalizację infrastruktury towarzyszącej,
 - f) lokalizację obiektów, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej;
- 4) zasady i standardy zagospodarowania terenu oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) istniejąca zabudowa może podlegać rozbiorce, przebudowie, rozbudowie oraz nadbudowie,
 - b) w przypadku przebudowy istniejących budynków nie obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy, dotyczące zewnętrznych parametrów zabudowy,
 - c) w przypadku rozbudowy istniejących budynków obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy, za wyjątkiem zapisów dotyczących geometrii dachów – w przypadku niezgodności istniejącej formy dachu z ustaleniami określonymi dla nowej zabudowy,
 - d) w przypadku nadbudowy istniejących budynków obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy,
 - e) wyklucza się wprowadzanie ogrodzeń w odległości 3 m od górnej krawędzi cieku wodnego,
 - f) ustala się obsługę komunikacyjną terenu z drogi 3KDD, z wykluczeniem realizacji bezpośrednich zjazdów z drogi powiatowej 2024D,
 - g) ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości 6,0 m od linii rozgraniczającej teren drogi 3KDD oraz min. 7,0 m od drogi powiatowej 2024D – zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - h) wyklucza się realizację pełnych ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych,
 - i) powierzchnia zabudowy budynków nie może przekraczać:
 - 30% powierzchni działki budowlanej – w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami wbudowanymi,
 - 35% powierzchni działki budowlanej – w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami dobudowanymi lub wolno stojącymi,
 - j) powierzchnia biologicznie czynna nie może być niższa niż:
 - 50% powierzchni działki budowlanej – w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami wbudowanymi,
 - 35% powierzchni działki budowlanej – w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami dobudowanymi lub wolno stojącymi,
 - k) należy zapewnić niezbędną liczbę miejsc postojowych dla pojazdów samochodowych, w ilości wynikającej z rzeczywistych potrzeb ustalonych na etapie projektu budowlanego, ale nie mniejszą niż:
 - dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych – 2 stanowiska postojowe w obrębie jednej posesji,
 - dla usług: 1 stanowisko postojowe na każde 40 m² powierzchni całkowitej usług;
- 5) zasady kształtowania nowej zabudowy:
 - a) zabudowa usługowa może być realizowana w układzie wolno stojącym, jako dobudowana do budynków mieszkalnych lub jako funkcja wbudowana,
 - b) budynki mieszkalne należy projektować jako dwukondygnacyjne, w tym druga kondygnacja jako poddasze użytkowe – dotyczy kondygnacji nadziemnych, nie wliczając piwnic,
 - c) wolno stojące budynki usługowe należy projektować jako jednokondygnacyjne lub dwu-

kondygnacyjne, w tym poddasze użytkowe – dotyczy kondygnacji nadziemnych, nie wliczając piwnic,

- d) towarzyszące budynki garażowe i gospodarcze oraz dobudowane budynki usługowe należy projektować jako jednokondygnacyjne – dotyczy kondygnacji nadziemnych, nie wliczając piwnic,
 - e) maksymalna wysokość budynków mieszkalnych, liczona od naturalnego poziomu gruntu do kalenicy dachu, nie może przekraczać 9,0 m,
 - f) maksymalna wysokość budynków usługowych, liczona od naturalnego poziomu gruntu do kalenicy dachu, nie może przekraczać 8,0 m,
 - g) maksymalna wysokość towarzyszących budynków garażowych i gospodarczych, liczona od naturalnego poziomu gruntu do kalenicy dachu, nie może przekraczać 6,0 m,
 - h) dachy budynków należy projektować jako dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznych kątach nachylenia głównych połaci dachowych, mieszczących się w przedziale od 35° do 45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze ceglącym,
 - i) obowiązuje zakaz stosowania ogrodzeń pełnych od strony dróg.
2. Wyznacza się tereny oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 2MN, 3MN, 4MN, dla których obowiązują następujące ustalenia:
- 1) przeznaczenie podstawowe terenu: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
 - 2) przeznaczenie uzupełniające terenu: usługi;
 - 3) za zgodne ze zmianą planu uznaje się:
 - a) lokalizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolno stojących z jednym mieszkaniem w budynku,
 - b) lokalizację usług wbudowanych,
 - c) lokalizację towarzyszących budynków gospodarczych i garażowych,
 - d) lokalizację infrastruktury towarzyszącej,
 - e) lokalizację obiektów, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej;
 - 4) zasady i standardy zagospodarowania terenu oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) istniejąca zabudowa może podlegać rozbiorce, przebudowie, rozbudowie i nadbudowie,
 - b) w przypadku przebudowy istniejących budynków nie obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy, dotyczące zewnętrznych parametrów zabudowy,
 - c) w przypadku rozbudowy istniejących budynków obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy, za wyjątkiem zapisów dotyczących geometrii dachów – w przypadku niezgodności istniejącej formy dachu z ustaleniami określonymi dla nowej zabudowy,
 - d) w przypadku nadbudowy istniejących budynków obowiązują ustalenia określone dla nowej zabudowy,
 - e) na poszczególnych działkach budowlanych dopuszcza się lokalizację maksymalnie jednego budynku mieszkalnego,
 - 5) zasady kształtowania nowej zabudowy:
 - a) budynki mieszkalne należy projektować jako dwukondygnacyjne, w tym druga kondygnacja w poddaszu użytkowym – dotyczy kondygnacji nadziemnych, nie wliczając piwnic,
 - b) towarzyszące budynki garażowe i gospodarcze należy projektować jako jednokondygnacyjne, w terenach 2MN i 4MN wyklucza się wprowadzanie ogrodzeń w odległości 3 m od górnej krawędzi cieku wodnego,
 - g) wyklucza się realizację pełnych ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych,
 - h) ustala się obsługę komunikacyjną:
 - terenu 2MN – z dróg: 4KDW, 3KDD,
 - terenu 3MN – z drogi: 3KDD, 2KDL, 1KDL/Z lub z drogi powiatowej 2024D – na warunkach i za zezwoleniem zarządcy drogi,
 - terenu 4MN – z drogi 5KDW,
 - i) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy:
 - dla terenu 2MN – w odległości: min 6,0 m od linii rozgraniczającej tereny dróg: 1KDL/Z i 3KDD, 5,0 m od linii rozgraniczającej teren 7IT oraz zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - dla terenu 3MN – w odległości 7,0 m od linii rozgraniczającej terenu od strony drogi powiatowej 2024D oraz 6,0 m od linii rozgraniczającej tereny dróg: 1KDL/Z i 2KDL,
 - dla terenu 4MN – w odległości 6,0 m od linii rozgraniczającej tereny dróg: 5KDW oraz 6KDg,
 - j) ustala się obowiązujące linie zabudowy:
 - dla terenu 2MN – zgodnie z rysunkiem zmiany planu, w odległości: 11,0 m od osi drogi 4KDW oraz 6,0 m od linii rozgraniczającej teren drogi 3KDD,
 - dla terenu 3MN – w odległości 6,0 m od linii rozgraniczającej teren drogi 3KDD,
 - dla terenu 4MN – w odległości 4,0 m od linii rozgraniczającej tereny 8Z/KDZ i 9Z/KDZ, 6,0 m od linii rozgraniczającej teren drogi 5KDW oraz zgodnie z rysunkiem zmiany planu, przy czym na działkach budowlanych, na których wyznaczone zostały dwie obowiązujące linie zabudowy, ściany budynków muszą nawiązywać do obu linii,
 - k) powierzchnia zabudowy budynków nie może przekraczać 30% powierzchni działki budowlanej,
 - l) powierzchnia biologicznie czynna nie może być niższa niż 50% powierzchni działki budowlanej,
 - m) należy zapewnić niezbędną liczbę miejsc postojowych dla pojazdów samochodowych, w ilości wynikającej z rzeczywistych potrzeb ustalonych na etapie projektu budowlanego, ale nie mniejszą niż:
 - dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych – 2 stanowiska postojowe w obrębie posesji,
 - dla usług: 1 stanowisko postojowe na każde 40 m² powierzchni całkowitej usług;

- cyjne – dotyczy kondygnacji nadziemnych, nie wliczając piwnic,
- c) maksymalna wysokość budynków mieszkalnych, liczona od naturalnego poziomu gruntu do kalenicy dachu, nie może przekraczać 9,0 m,
- d) maksymalna wysokość towarzyszących budynków garażowych i gospodarczych, liczona od naturalnego poziomu gruntu do kalenicy dachu, nie może przekraczać 6,0 m,
- e) dachy budynków należy projektować jako dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznych kątach nachylenia głównych połączeń dachowych mieszczących się w przedziale od 35° do 45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze ceglonym,
- f) nowe budynki mieszkalne należy lokalizować od strony frontowej działek budowlanych, główną kalenicą przebiegającą równolegle względem frontów działek.
3. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem: 7IT, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
- 1) przeznaczenie terenu: infrastruktura techniczna;
 - 2) za zgodne ze zmianą planu uznaje się: lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej.
4. Wyznacza się tereny oznaczone na rysunku zmiany planu symbolami: 8Z/KDZ, 9Z/KDZ, dla których obowiązują następujące ustalenia:
- 1) przeznaczenie terenu: zieleń urządzona (rezerwa terenu dla potrzeb poszerzenia drogi 1KDL/Z do parametrów drogi klasy zbiorczej);
 - 2) za zgodne ze zmianą planu uznaje się:
 - a) lokalizację zieleni,
 - b) lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, z wykluczeniem obiektów kubaturowych,
 - c) lokalizację ciągów pieszych i rowerowych.
- § 12. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji**
1. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem: 1KDL/Z, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
- 1) przeznaczenie terenu: publiczna komunikacja drogowa – droga klasy „L” – lokalnej, docelowo klasy „Z” – zbiorczej;
 - 2) zasady i standardy urządzania terenu:
 - a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających – 15,0 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - b) szerokość jezdni – min. 6,0 m,
 - c) obowiązuje realizacja min. jednostronnego chodnika z ciągiem rowerowym z uwzględnieniem ustaleń określonych w lit d),
 - d) w przypadku realizacji ciągu pieszo-rowerowego w terenach 8Z/KDZ i 9Z/KDZ, nie obowiązują ustalenia określone w lit c).
2. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem: 2KDL, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
- 1) przeznaczenie terenu: publiczna komunikacja drogowa – część drogi klasy „L” – lokalnej (projektowane włączenie drogi powiatowej 2024D do drogi klasy „Z”);
 - 2) zasady i standardy urządzania terenu:
 - a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających – od 4,0 m do 5,0 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - b) w rejonie skrzyżowań obowiązują trójkąty widoczności, zgodnie z rysunkiem zmiany planu.
 3. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem 3KDD, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) przeznaczenie terenu: publiczna komunikacja drogowa – droga klasy „D” – dojazdowej;
 - 2) zasady i standardy urządzania terenu:
 - a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających – 10,0 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - b) w rejonie skrzyżowania z drogą 1KDL/Z obowiązują trójkąty widoczności, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - c) szerokość jezdni – min. 5,5 m,
 - d) obowiązuje realizacja min. jednostronnego chodnika z ciągiem rowerowym.
 4. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem 4KDW, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) Przeznaczenie terenu: wewnętrzna komunikacja drogowa;
 - 2) Zasady i standardy urządzania terenu:
 - a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających – 10,0 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - b) droga zakończona placem do zawracania o wymiarach 12,5 m x 12,5 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - c) w rejonie skrzyżowania z drogą 3KDD obowiązują trójkąty widoczności, zgodnie z rysunkiem zmiany planu.
 5. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem 5KDW, dla których obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) przeznaczenie terenu: wewnętrzna komunikacja drogowa;
 - 2) zasady i standardy urządzania terenu:
 - a) szerokość drogi w liniach rozgraniczających – 10,0 m, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - b) droga zakończona placami do zawracania, zgodnie z rysunkiem zmiany planu,
 - c) w rejonie skrzyżowania z drogą 1KDL/Z obowiązują trójkąty widoczności, zgodnie z rysunkiem zmiany planu.
 6. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem 6KDG, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) przeznaczenie terenu: droga transportu rolnego;
 - 2) zasady i standardy urządzania terenu: szerokość drogi – w granicy ewidencyjnej działki.
 7. W przypadku realizacji dróg wewnętrznych, o których mowa w § 8 ust. 3, obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) szerokość dróg w liniach rozgraniczających – min. 10,0 m,
 - 2) w przypadku dróg ślepych obowiązuje realizacja placów do zawracania, o wymiarach min. 12,5 m 12,5 m,
 - 3) włączenie projektowanych dróg wewnętrznych do dróg publicznych – na warunkach i za zezwoleniem zarządcy drogi, przy czym obowiązuje włączenie do drogi o niższej klasie.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 13. Stawkę procentową związaną z naliczeniem opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, ze zm.), ustala się w wysokości:

- 1) 10% dla terenów 1-4MN, 4-5KDW,
- 2) 1% dla pozostałych terenów.

§ 14. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Adam Klimczak

Załącznik nr 1 do Uchwały nr XXXVIII/359/09
Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich z dnia
27 listopada 2009 r.

powierzchnia obszaru objętego zmianą planu, zgodnie z uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia zmiany planu Nr XVIII/0008 z dnia 12.10.2008r., wynosi ok. 6,67 ha z dnia 28.03.2008r., wynosi ok. 6,67 ha

**Załącznik nr 2 do Uchwały nr XXXVIII/359/09
Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich z dnia
27 listopada 2009 r.**

Rozstrzygnięcie w sprawie uwag wniesionych do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Cesarzowice dla obszaru południowo-wschodniej części wsi.

Ze względu na brak nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu zmiany planu podczas wyłożenia do publicznego wglądu Rada Miejska w Kątach Wrocławskich nie dokonuje rozstrzygnięć wynikających z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z 2003 r., poz. 717, z późniejszymi zmianami).

**Załącznik nr 3 do Uchwały nr XXXVIII/359/09
Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich z dnia
27 listopada 2009 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz o zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych

1. Zgodnie z ustaleniami planu zawartymi w treści uchwały ustala się realizację inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy, polegających na budowie sieci: wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej wraz z niezbędnymi urządzeniami, oraz budowy dróg publicznych.

2. Ustala się, że źródłem finansowania inwestycji, o których mowa w pkt 1, będą środki własne gminy, środki pozyskane z funduszy Unii Europejskiej oraz innych funduszy, kredyty bankowe, emisja obligacji komunalnych.

3. Ustala się możliwość wykorzystania innych źródeł finansowania niewymienionych w pkt 2, w tym również finansowania inwestycji ze źródeł prywatnych.

73

**UCHWAŁA NR XLV/461/2009
RADY MIASTA KŁODZKO**

z dnia 17 grudnia 2009 r.

w sprawie nadania nazwy dla ronda na terenie miasta Kłodzka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Rada Miejska w Kłodzku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rondu zlokalizowanemu w Kłodzku na skrzyżowaniu ulic Dusznickiej i Objazdowej nadaje się nazwę Rondo „Orląt Lwowskich”.

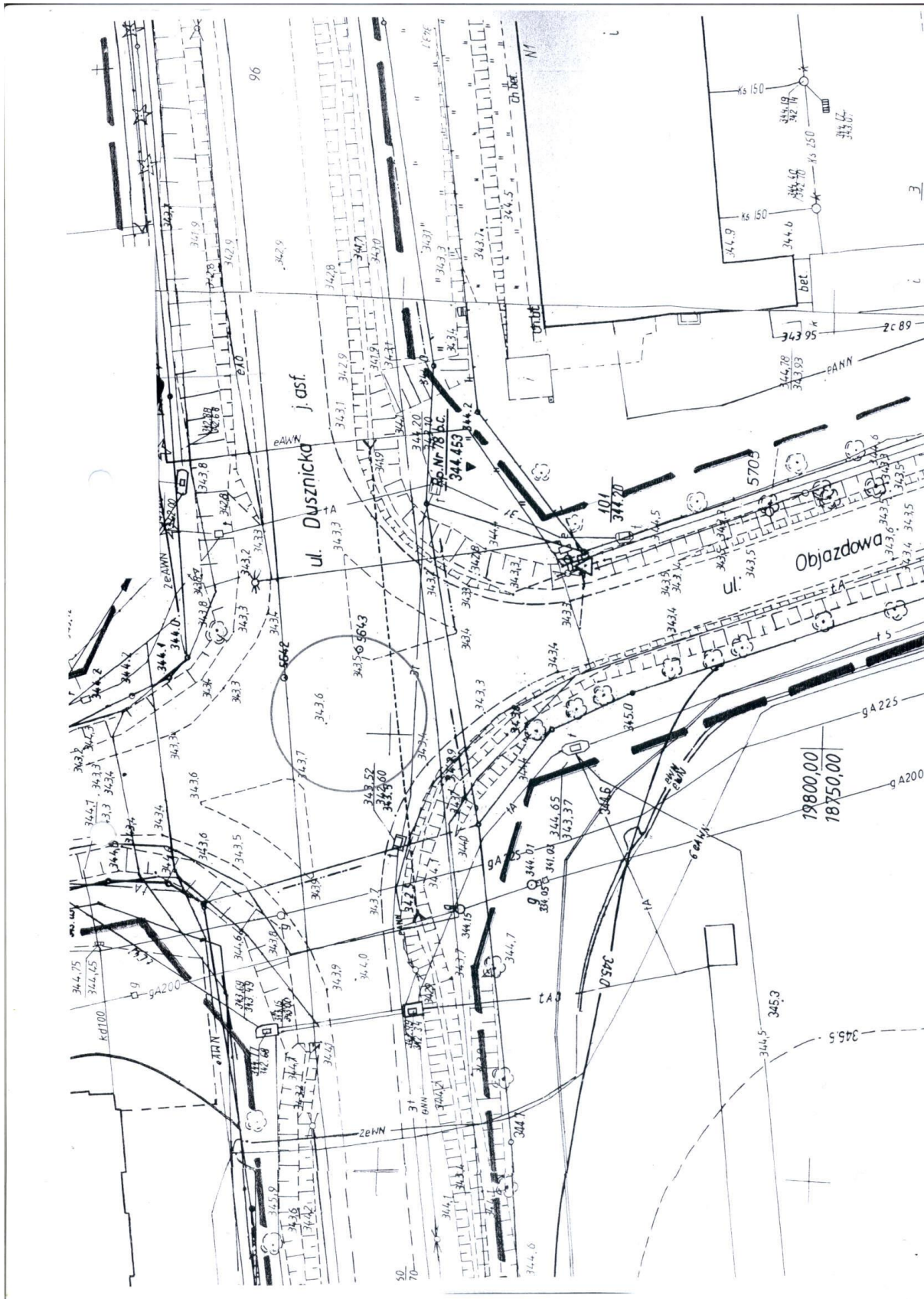
2. Usytuowanie ronda, o którym mowa w ust. 1 określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kłodzka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Piotr Brzostowicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr XLV/
/461/2009 Rady Miasta Kłodzko
z dnia 17 grudnia 2009 r.

74

**UCHWAŁA NR XXX/161/2009
RADY GMINY JORDANÓW ŚLĄSKI**

z dnia 18 grudnia 2009 r.

w sprawie regulaminu wynagradzania nauczycieli oraz szczegółowych warunków przyznawania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego nauczycielom zatrudnionym w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina Jordanów Śląski, oraz kryteriów i trybu przyznawania nagród dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 z 2001 r., poz. 1591, z późn. zm.) i art. 30 ust. 6 i art. 54 ust. 3 i 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 97 z 2006 r., poz. 674, z późn. zm.) po uzgodnieniu z właściwymi związkami zawodowymi, Rada Gminy uchwala, co następuje:

REGULAMIN

Wynagradzania nauczycieli oraz przyznawania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego w jednostkach oświatowych prowadzonych przez Gminę Jordanów Śląski.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

- § 1.** 1. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszego regulaminu jest mowa bez bliższego określenia o:
- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. Nr 97 z 2006 r., poz. 674, z późn. zm.),
 - 2) rozporządzeniu – należy przez to rozumieć rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za prace w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22 z 2005 r., poz. 181, z późn. zm.),
 - 3) szkole – należy przez to rozumieć szkoły będące jednostkami organizacyjnymi Gminy,
 - 4) dyrektorze lub wicedyrektorze – należy przez to rozumieć dyrektora lub wicedyrektora jednostki, o której mowa w pkt. 3,
 - 5) uczniu – należy przez to rozumieć także wychowanka,
 - 6) nauczycielu – należy przez to rozumieć nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach, o których mowa w pkt 3,
 - 7) tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin – należy przez to rozumieć tygodniowy wymiar godzin, o którym mowa w art. 42 ust. 3, art. 42 a, 42 b, 42 c ustawy,
 - 8) wójcie – należy przez to rozumieć Wójta Gminy Jordanów Śląski.

2. Niniejszy regulamin określa:

- 1) wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania:
 - a) dodatku za wysługę lat,
 - b) dodatku motywacyjnego,

- c) dodatku funkcyjnego,
- d) dodatku za warunki pracy,
- 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- 3) kryteria i tryb przyznawania nagród dla nauczycieli oraz sposób podziału środków na nagrody pomiędzy organem prowadzącym a dyrektorem szkoły;
- 4) wysokość nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania tego dodatku.

Rozdział 2

Dodatek za wysługę lat

§ 2. Dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielom zgodnie z art. 33 ust. 1 i art. 39 ust. 3 i 4 ustawy oraz § 7 rozporządzenia.

Rozdział 3

Dodatki motywacyjne

§ 3. Warunkiem przyznania nauczycielowi dodatku motywacyjnego jest posiadanie co najmniej dobrej oceny pracy lub pozytywnej oceny dorobku zawodowego.

§ 4. Dodatek motywacyjny dla nauczyciela przysługuje za:

- 1) uzyskiwanie udokumentowanych osiągnięć dydaktycznych uczniów, a w szczególności:
 - a) osiągnięć edukacyjnych, ocenianych z uwzględnieniem możliwości uczniów, potwierdzonych wynikami klasyfikacji lub promocji, a także efektami egzaminów i sprawdzianów,
 - b) osiągnięć w konkursach, turniejach i olimpiadach oraz w innych obszarach działań związanych z realizowanym procesem dydaktycznym;
- 2) uzyskiwanie pozytywnych efektów w pracy wychowawczo-opiekuńczej, a w szczególności:
 - a) skuteczne rozwiązywanie problemów wychowawczych uczniów poprzez kształtowanie postaw odpowiedzialności za własną edukację, planowania własnej przyszłości, pracy nad sobą oraz właściwych postaw moralnych i społecznych,
 - b) skuteczne rozwiązywanie problemów wychowawczych uczniów we współpracy z ich rodzicami, czynne i stałe przeciwdziałanie agresji, patologiom i uzależnieniom,
 - c) aktywne i efektywne działania na rzecz uczniów potrzebujących opieki, z uwzględnieniem ich potrzeb, w szczególności w sta-

- tej współpracy z rodzicami, właściwymi instytucjami i osobami świadczącymi pomoc socjalną;
- 3) stałe podnoszenie kwalifikacji skutkujące adaptacją i praktycznym stosowaniem nowoczesnych metod nauczania i wychowania;
 - 4) zaangażowanie w realizację obowiązujących go czynności i zajęć, w tym w szczególności:
 - a) inicjowanie i organizowanie imprez i uroczystości szkolnych,
 - b) udział w komisjach egzaminacyjnych, o których mowa w przepisach w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych,
 - c) opiekę i koordynowanie prac samorządu uczniowskiego lub organizacji uczniowskich działających w szkole,
 - d) inicjowanie i stałe prowadzenie nadobowiązkowych zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych, w tym uwzględniających potrzeby uczniów,
 - e) skuteczne kierowanie rozwojem ucznia szczególnie uzdolnionego;
 - 5) wzbogacanie własnego warsztatu pracy oraz dbałość o estetykę powierzonych pomieszczeń i sprawność pomocy dydaktycznych lub innych urządzeń szkolnych;
 - 6) systematyczne i prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, w tym pedagogicznej;
 - 7) aktywny udział w realizowaniu innych zadań na rzecz edukacji.
- b) podejmowanie działań motywujących nauczycieli do doskonalenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- c) polityka kadrowa,
- d) organizowanie wewnętrznego doskonalenia nauczycieli,
- e) współpraca z placówkami doskonalenia nauczycieli,
- f) podejmowanie działań mających na celu promowanie szkoły;
- 3) wysokie efekty w pracy dydaktyczno-wychowawczej szkoły:
 - a) osiągnięcia uczniów: naukowe, sportowe, artystyczne w skali regionu, województwa, kraju,
 - b) poszerzona oferta szkoły poprzez wprowadzenie programów autorskich, innowacji pedagogicznych oraz innych rozwiązań metodycznych,
 - c) dbałość o klimat wychowawczy szkoły poprzez rozwiązywanie konkretnych problemów wychowawczych, podejmowanie efektywnych działań profilaktycznych zapobiegających zagrożeniom społecznym,
 - d) stwarzanie warunków sprzyjających rozwojowi samorządności i przedsiębiorczości uczniów,
 - e) obecność szkół w środowisku lokalnym, udział w imprezach, konkursach i przeglądach organizowanych przy współpracy z instytucjami społeczno-kulturalnymi,
 - f) konstruktywna współpraca z radą rodziców i samorządem uczniowskim.

§ 5. Dodatek motywacyjny dla dyrektora przysługuje za:

- 1) racjonalne gospodarowanie środkami finansowymi szkoły:
 - a) przestrzeganie dyscypliny budżetowej w oparciu o posiadane środki finansowe,
 - b) podejmowanie działań zmierzających do wzbogacenia majątku szkolnego,
 - c) pozyskiwanie środków pozabudżetowych oraz właściwe ich wykorzystanie na cele szkoły,
 - d) podejmowanie działań zapewniających utrzymanie powierzonego mienia w stanie gwarantującym optymalne warunki do realizacji zadań dydaktyczno-wychowawczych;
- 2) sprawność organizacyjną w realizacji zadań szkoły:
 - a) dyscyplina pracy, podział zadań, terminowość realizacji zadań i zarządzeń,

§ 6. 1. Dodatek motywacyjny:

- 1) dla nauczyciela ustala się do 20% jego wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) dla dyrektora ustala się do 40% jego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek motywacyjny przyznaje się na czas określony nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż jeden rok szkolny.

3. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela oraz okres jego przyznania ustala dyrektor, a w stosunku do dyrektora Wójt.

Rozdział 4

Dodatki funkcyjne

§ 7. 1. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko dyrektora, przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości uzależnionej od ilości oddziałów.

Stanowisko	miesięcznie w złotych
Szkoły podstawowe i gimnazjum:	
1) dyrektor szkoły liczącej od 4-9 oddziałów	od 1100 – 1300
2) dyrektor szkoły liczącej od 10-15 oddziałów	od 1300 – 1600

2. Dodatek funkcyjny dla dyrektora szkoły przyznaje Wójt na czas określony – nie dłuższy niż 1 rok. Dodatek funkcyjny w wysokości ustalonej dla dyrektora szkoły przysługuje wicedyrektorowi od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po trzech miesiącach zastępstwa.

3. Dodatek funkcyjny dla nauczycieli, którym powierzono stanowisko kierownicze, przyznaje dyrektor szkoły w wysokości:

- 1) dla wicedyrektora do 50% dodatku funkcyjnego dyrektora,

2) dla innych stanowisk kierowniczych w szkole do 30% dodatku funkcyjnego dyrektora.

§ 8. 1. Nauczycielowi sprawującemu funkcję opiekuna stażu przysługuje w okresie pełnienia opieki dodatek funkcyjny w wysokości 50,-zł za każdego nauczyciela stażystę.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w okresie przerwy w odbywaniu stażu przez nauczyciela, nad którym pełniono opiekę. Prawo do dodatku przysługuje na nowo z dniem rozpoczęcia kontynuacji stażu przez nauczyciela podlegającego opiece.

3. Dodatek funkcyjny nauczycielowi z tytułu powierzenia mu funkcji opiekuna stażu przyznaje dyrektor szkoły.

§ 9. 1. Nauczycielowi, bez względu na stopień awansu zawodowego, przysługuje dodatek funkcyjny z tytułu powierzenia mu wychowawstwa klasy, grupy w przedszkolu w wysokości: 60–100 zł miesięcznie.

2. Dodatek za sprawowanie funkcji wychowawcy klasy przysługuje za:

- 1) planowanie i organizowanie różnych form życia zespołowego integrującego zespół uczniów,
- 2) systematyczną realizację programu wychowawczego klasy, szkoły,
- 3) utrzymywanie kontaktu z rodzicami uczniów, współpracę, wspieranie ich w wychowywaniu dzieci i włączanie w życie klasy, szkoły,
- 4) pomaganie uczniom, którym pomoc ze strony szkoły jest potrzebna z różnych powodów.

3. Dodatek funkcyjny nauczycielowi z tytułu powierzenia mu wychowawstwa klasy przyznaje dyrektor szkoły.

Rozdział 5

Dodatki za warunki pracy

§ 10. 1. Nauczycielom przysługuje dodatek za trudne lub uciążliwe warunki pracy zgodnie z postanowieniami art. 34 ust. 1 ustawy oraz § 8 i § 9 rozporządzenia w wysokości do 20% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek za warunki pracy dla nauczyciela ustala i przyznaje dyrektor szkoły, a dla dyrektora Wójta.

3. Dodatek za warunki pracy wypłaca się w całości, jeżeli nauczyciel, w tym nauczyciel, któremu powierzono stanowisko kierownicze, realizuje w warunkach trudnych lub uciążliwych dla zdrowia cały obowiązujący go wymiar zajęć. Dodatek wypłaca się w wysokości proporcjonalnej, jeżeli nauczyciel realizuje w warunkach trudnych lub uciążliwych dla zdrowia tylko część obowiązującego wymiaru zajęć lub jeżeli jest zatrudniony w niepełnym wymiarze godzin.

Rozdział 6

Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw dla nauczycieli

§ 11. 1. Wynagrodzenie za jedną godzinę ponadwymiarową nauczyciela ustala się dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana

w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, ustalonego dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych, realizowanych w ramach godzin ponadwymiarowych.

2. Wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa ustala się, z zastrzeżeniem ust. 3, w sposób określony w ust. 1.

3. Dla nauczycieli realizujących tygodniowy wymiar godzin ustalony w art. 42 ust. 4a ustawy wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa ustala się, dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin realizowanego wymiaru godzin.

4. Miesięczną liczbę godzin obowiązkowego lub realizowanego wymiaru godzin nauczyciela, o której mowa w ust. 1 i 3, uzyskuje się mnożąc odpowiedni wymiar godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.

5. W przypadku konieczności łączenia przez nauczyciela różnych wymiarów pensum w ramach jednego etatu ustala się pensum proporcjonalnie w odniesieniu do łącznej liczby realizowanych przez nauczyciela zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Wszystkie godziny realizowane powyżej tak realizowanego pensum stanowią, zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy – Karta Nauczyciela, godziny ponadwymiarowe.

Rozdział 7

Nagrody

§ 12. 1. W budżecie gminy w dziale oświata tworzy się specjalny fundusz nagród w wysokości 1% planowanych rocznych wynagrodzeń osobowych. Fundusz może być powiększony o dodatkowe środki w miarę ich posiadania.

2. Ustala się podział specjalnego funduszu nagród:

- 1) nagrody dyrektora szkoły – 80% środków finansowych;
- 2) nagrody Wójta Gminy – 20% środków finansowych.

3. Nagroda może być przyznana nauczycielowi, który przepracował w danej szkole co najmniej rok oraz:

- 1) posiada wyróżniającą ocenę pracy z ostatnich 5 lat;
- 2) otrzymywał dodatek motywacyjny przez okres co najmniej 3 miesięcy.

4. Nagrody Wójta Gminy przyznaje Wójt Gminy.

5. Wójt może przyznać nauczycielowi nagrodę:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) dyrektora szkoły;
- 3) rady pedagogicznej;
- 4) związków zawodowych.

6. Wójt może przyznać nagrodę dyrektorowi:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) rady pedagogicznej,

3) związków zawodowych.

7. Fakt przyznania nagrody potwierdza się dyplomem, a jego kopię umieszcza w teczce akt osobowych nauczyciela.

8. Nagrody mogą być przyznawane z okazji zakończenia roku szkolnego, z okazji Dnia Edukacji Narodowej lub w miesiącu grudniu.

9. Wnioski należy składać w terminie co najmniej 14 dni przed uroczystościami wymienionymi w ust. 8.

Rozdział 8

Dodatki mieszkaniowe

§ 13. Wysokość nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego, w zależności od liczby osób w rodzinie uprawnionego nauczyciela, wynosi miesięcznie:

- 1) przy jednej osobie w rodzinie – 70 zł;
- 2) przy dwóch osobach w rodzinie – 90 zł;
- 3) przy trzech osobach w rodzinie – 110 zł;
- 4) przy czterech i więcej osobach w rodzinie – 130 zł.

§ 14. 1. Do członków rodziny nauczyciela uprawnionego do dodatku zalicza się wspólnie z nim zamieszkujących:

- 1) małżonka;
- 2) pozostające na utrzymaniu nauczyciela lub nauczyciela i jego małżonka dzieci do ukończenia 18 roku życia lub do czasu ukończenia przez nie szkoły ponadpodstawowej albo ponadgimnazjalnej, nie dłużej niż do ukończenia 21 roku życia;
- 3) pozostające na utrzymaniu nauczyciela lub nauczyciela i jego małżonka niepracujące dzieci będące studentami, do czasu ukończenia studiów wyższych, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 roku życia;
- 4) dzieci niepełnosprawne nieposiadające własnego źródła dochodów,
- 5) rodziców nauczyciela pozostających na jego wyłącznym utrzymaniu.

2. O zaistniałej zmianie liczby członków rodziny, o których mowa w ust. 1, nauczyciel otrzymujący dodatek jest obowiązany niezwłocznie powiadomić dyrektora szkoły, a dyrektor szkoły otrzymujący dodatek – organ prowadzący szkołę. W przypadku niepowiadomienia dyrektora szkoły lub organu prowadzącego szkołę o zmianie liczby członków rodziny, nienależnie pobrane przez nauczyciela świadczenie podlega zwrotowi.

§ 15. Nauczycielowi i jego współmałżonkowi, będącemu także nauczycielem, stale z nim zamieszkującemu, przysługuje tylko jeden dodatek mieszkaniowy w wysokości określonej w § 13. Nauczyciel dostarcza wtedy pracodawcy zaświadczenie o pobieraniu bądź niepobieraniu dodatku mieszkaniowego przez współmałżonka.

§ 16. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przyznaje się na wniosek nauczyciela, a w przypadku nauczycieli, o których mowa w § 15, na ich wspólny wniosek. Nauczycielowi dodatek przyznaje dyrektor, a dyrektorowi Wójt Gminy Jordanów Śląski.

§ 17. 1. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje nauczycielowi:

- 1) niezależnie od tytułu prawnego do zajmowania przez niego lokalu mieszkalnego,
- 2) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel złożył wniosek o jego przyznanie.

2. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje w okresie wykonywania pracy, a także w okresach:

- 1) nieświadczenia pracy, za które przysługuje wynagrodzenie;
- 2) pobierania zasiłku chorobowego;
- 3) odbywania zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego, okresowej służby wojskowej; w przypadku jednak, gdy z nauczycielem powołanym do służby zawarta była umowa o pracę na czas określony, dodatek wypłaca się nie dłużej niż do końca okresu, na który umowa ta była zawarta;
- 4) korzystania z urlopu wychowawczego.

3. Nauczycielowi zatrudnionemu w kilku szkołach przysługuje tylko jeden dodatek, wypłacany przez wskazanego przez niego pracodawcę.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

§ 18. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jordanów Śląski.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2010 r.

Przewodniczący Rady Gminy:
Miroslaw Cholewa

75

**UCHWAŁA NR XXXIII/169/2009
RADY GMINY JORDANÓW ŚLĄSKI**

z dnia 30 grudnia 2009 r.

w sprawie upoważnienia Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jordanowie Śląskim do prowadzenia postępowań polegających na podejmowaniu działań wobec dłużników alimentacyjnych

Na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) oraz art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 roku o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, ze zm.) Rada Gminy w Jordanowie Śląskim uchwala, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Jordanowie Śląskim do prowadzenia postępowań polegających

na podejmowaniu działań wobec dłużników alimentacyjnych, wynikających z ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, udziela się na czas nieokreślony do odwołania.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jordanów Śląski.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Mirosław Cholewa

76

**UCHWAŁA NR VIII/48/2009
RADY GMINY STOSZOWICE**

z dnia 18 listopada 2009 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Mikołajów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym ([Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591](#) ze zmianami), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ([Dz. U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717](#) ze zmianami), w związku z uchwałą Nr IV / 22 / 2006 Rady Gminy w Stoszowicach z dnia 28 kwietnia 2006 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Mikołajów Rada Gminy Stoszowice po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego podejmuje następującą uchwałę:

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części wsi Mikołajów w gminie Stoszowice obejmujący obszar w obrę-

bie Mikołajów oznaczony na załączniku graficznym.

§ 2. 1. Integralną częścią uchwały jest rysunek planu w skali 1 : 1000, stanowiący załącznik nr 1.

2. Załącznikami do niniejszej uchwały są ponadto:

- 1) rozstrzygnięcie w sprawie uwag wniesionych do projektu planu stanowiące załącznik nr 2,
- 2) rozstrzygnięcie w sprawie sposobu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, stanowiące załącznik nr 3.

§ 3. 1. Następujące określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia wyznaczająca granicę dopuszczalnego wznoszenia budynków oraz określonych w ustaleniach planu rodzajów budowli naziemnych nie będących liniami przesyłowymi i sieciami uzbro-

- jenia terenu; linia ta nie dotyczy istniejących budynków, zlokalizowanych przed wejściem w życie niniejszej uchwały poza wyznaczoną linią zabudowy
- 2) przepisy szczególne lub odrębne – aktualne w momencie wykonywania niniejszej uchwały przepisy prawne,
 - 3) przeznaczenie podstawowe – jest to część przeznaczenia terenu, która dominuje w danym terenie lub obszarze w sposób określony ustaleniami planu; w przypadkach ustalenia więcej niż jednej kategorii przeznaczenia podstawowego, każda z tych kategorii może stanowić wyłączone przeznaczenie terenu lub poszczególnych nieruchomości położonych w granicach terenu,
 - 4) przeznaczenie dopuszczalne – rodzaj przeznaczenia terenu inny niż podstawowy, który uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe w sposób określony w ustaleniach planu i którego powierzchnia użytkowa, zabudowy lub części terenu zajmuje w granicach terenu i poszczególnych nieruchomości mniej niż odpowiednia powierzchnia zajmowana przez przeznaczenie podstawowe,
 - 5) szerokość elewacji frontowej – maksymalny wymiar budynku w obrysie murów w widoku z drogi, do której przylega nieruchomość,
 - 6) teren – część obszaru wyznaczonego w rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczona symbolem lub symbolem i numerem,
 - 7) uciążliwość – zjawiska lub stany utrudniające życie albo dokuczliwe dla otaczającego środowiska, takie jak: szkodliwe promieniowanie i oddziaływanie pól elektromagnetycznych, hałas, drgania (wibracje), zanieczyszczenia powietrza, zanieczyszczenia gruntu i wód, są to również wszystkie rodzaje działalności, których prowadzenie powoduje oddziaływanie na nieruchomości przyległe do nieruchomości, na której terenie działalność jest prowadzona,
 - 8) usługi (bez określonego zakresu) – działalność z zakresu handlu, gastronomii, rzemiosła, kultury, opieki zdrowotnej lub weterynaryjnej, sportu, rekreacji lub wypoczynku, turystyki, obiekty kultu religijnego, a także działalność w zakresie obsługi ludności lub przedsiębiorstw to jest związana z obsługą nieruchomości, wynajem i wypożyczanie, usługi projektowe lub badawcze, działalność prawnicza, notarialną, rachunkowość, działalność związana z pośrednictwem finansowym, jak banki, domy maklerskie, instytucje leasingowe, kredytowe, brokerskie, towarzystwa ubezpieczenia, fundusze emerytalno - rentowe itp., doradztwo, badanie rynku i opinii publicznej, pośrednictwo, działalność w zakresie reklamy lub informacji, drobne usługi np. fotografia, poligrafia, gabinety kosmetyczne, fryzjerstwo, pralnia, szewc, naprawa artykułów przeznaczenia osobistego i użytku domowego itp., działalność biur i agencji turystycznych, usługi prze-

- wodnickie, informacja turystyczna, działalność ośrodków i placówek edukacyjnych, prowadzenie kursów i szkoleń a także działalność firm pocztowych i telekomunikacyjnych,
- 9) zabudowa mieszkaniowa o niskiej intensywności – lokalizacja budynku jednorodzinnego zawierającego nie więcej niż 2 mieszkania lub jedno mieszkanie i jedno pomieszczenie usługowe,
 - 10) pojęcia niezdefiniowane w niniejszej uchwale należy rozumieć zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi lub w rozumieniu potocznym, jeśli brak jest dla nich uregulowań prawnych.

§ 4. 1. Następujące oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub zasadach,
- 2) nieprzekraczalne linie zabudowy,
- 3) oznaczenia przeznaczenia terenów,

2. Następujące oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu nie są obowiązującymi ustaleniami planu i mają charakter postulatyczny lub informacyjny dla oznaczeń wynikających z odrębnych przepisów:

- 1) orientacyjne linie podziału wewnętrznego terenów o tym samym przeznaczeniu,

Rozdział II

Ustalenia dla całego obszaru w granicach planu oraz obszarów funkcjonalnych

§ 5. 1. Ustaleniami planu objęto tereny wyznaczone w rysunku planu liniami rozgraniczającymi lub granicami opracowania i określono symbolem literowym, których funkcje określono poniżej:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności – MN 1,
- 2) tereny komunikacji – KD, w tym:
 - KDD 1 – droga dojazdowa,
 - KDW 1 – droga wewnętrzna

2. Na terenach, o których mowa w ust.1 ustala się przeznaczenie podstawowe określone zestawem liter, poza tym określa się przeznaczenie towarzyszące i dopuszczalne, także alternatywne oraz warunki ich dopuszczenia - w dalszej części uchwały,

3. Przedmiotowe obszary mogą być w całości przeznaczone na cele zgodne z przeznaczeniem podstawowym lub częściowo także na cele przeznaczenia dopuszczalnego, na zasadach ustalonych w dalszej części uchwały,

§ 6. W zakresie ogólnych zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

1. Ukształtowania lub rewitalizacji wymagają:

- 1) układ przestrzenny wsi w oparciu o zasadę kontynuacji historycznego rozwoju jednostek osadniczych,
- 2) hierarchiczny układ komunikacyjny, zapewniający właściwą dostępność terenów przeznaczonych na zainwestowanie przy równoczesnej segregacji ruchu;

3) ciągi zabudowy lokalizowanej, szczególnie wzdłuż ulic i dróg publicznych;

4) formy zabudowy mieszkaniowej i usługowej;

2. Ochrony wymagają istniejące grupy zieleni, aleje i szpalery drzew towarzyszące zabudowie oraz wzdłuż ciągów komunikacyjnych,

3. Nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów służące ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego określają przepisy niniejszej uchwały zawarte w rozdziale 3.

§ 7. W zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustala się:

1. na całym obszarze objętym planem na etapie projektowania inwestycji należy w przypadku stwierdzenia takiej konieczności przewidzieć wykonanie opaskowego rurociągu drenarskiego, do którego będą podłączone wszelkie napotkane i przerwane rurociągi drenarskie, by umożliwić odwodnienie terenów przyległych,

2. obowiązek zachowania w odpowiednich proporcjach „powierzchni biologicznie czynnych” w obrębie terenów przeznaczonych dla zabudowy (wg § 12 ust. 1 pkt 5).

§ 8. 1. W zakresie ogólnych zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się strefy i obszary ochrony konserwatorskiej.

2. Na całym obszarze planu miejscowego inwestor przed przystąpieniem do robót ziemnych zobowiązany jest do:

a) pisemnego powiadomienia właściwego konserwatora zabytków zgodnie z przepisami szczególnymi o terminie rozpoczęcia i zakończenia prac,

b) w przypadku wystąpienia zabytków i obiektów archeologicznych wymagane jest podjęcie ratowniczych badań wykopaliskowych, za pozwoleniem na prace archeologiczne i wykopaliskowe właściwego konserwatora zabytków zgodnie z przepisami szczególnymi,

§ 9. W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi ze względu na ich brak w granicach obszaru objętego niniejszą uchwałą nie wprowadza się szczegółowych zapisów:

§ 10. 1. Ustala się następujące ogólne zasady uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną:

1) sieci uzbrojenia technicznego terenu w obszarze zabudowy zwartej należy prowadzić w obrębie linii rozgraniczających dróg, z poszanowaniem istniejących granic i podziałów,

2) w przypadku realizacji sieci uzbrojenia technicznego poza liniami rozgraniczającymi komunikacji, należy je prowadzić równoległe do gra-

nic działek, w pasie terenu wolnym od innego uzbrojenia,

3) dopuszcza się możliwość realizacji urządzeń technicznych uzbrojenia jako towarzyszących inwestycjom na terenach własnych inwestorów,

4) realizacja układu komunikacyjnego powinna obejmować kompleksową realizację niezbędnego uzbrojenia technicznego,

5) w granicy terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN, dopuszcza się realizację urządzeń technicznych uzbrojenia związanych z obsługą tych obszarów,

6) dla realizacji urządzeń, o których mowa w pkt. 1), które służą więcej niż jednemu odbiorcy dopuszcza się wydzielenia niezbędnych działek, w takim przypadku należy zapewnić dojazd do działek z dróg publicznych w formie drogi wewnętrznej lub organizacji zabudowy umożliwiającej świadczenie służebności dojazdu;

2. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

1) zaopatrzenie w wodę docelowo z komunalnej sieci wodociągowej, realizowanej zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 1, dopuszcza się rozwiązania indywidualne do czasu realizacji inwestycji gminnej,

2) projektowana sieć rozdzielcza winna zapewniać ciągłość dostawy wody do odbiorców oraz zabezpieczenie ppoż.,

3. W zakresie odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych ustala się:

1) odprowadzenie ścieków komunalnych docelowo do gminnego systemu kanalizacji sanitarnej,

2) na obszarach nie wyposażonych w sieci kanalizacji sanitarnej do czasu realizacji inwestycji gminnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do zbiorników bezodpływowych lub zastosowanie innych systemów odprowadzenia ścieków zgodnych z obowiązującymi przepisami i normami oraz warunkami lokalnymi,

3) docelowe wyposażenie w sieć kanalizacji sanitarnej wszystkich obszarów zainwestowania,

4. W zakresie odprowadzania wód opadowych ustala się:

1) odprowadzenie wód opadowych do gruntu lub do rowów melioracyjnych znajdujących się w obrębie obszaru objętego planem, na warunkach określonych przez administratora rowu,

2) dopuszcza się rozwiązania techniczne służące zatrzymaniu wód w obrębie posesji w postaci studni chłonnych, systemów rozsączających i zbiorników wodnych, przy zapewnieniu bezpieczeństwa ich użytkowania,

3) przed przystąpieniem do prac w obrębie sieci i urządzeń melioracji szczegółowych, należy sporządzić dokumentację techniczną zawierającą sposób jej przebudowy,

4) dopuszcza się zarurowanie lub przełożenie melioracyjnych rowów otwartych kolidujących z planowanym zainwestowaniem, na warunkach określonych przez administratora rowów;

5. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się:

- 1) dostawę energii elektroenergetycznej z istniejącej i planowanej sieci średniego i niskiego napięcia,
- 2) rozbudowę i budowę nowych linii energetycznych średniego i niskiego napięcia wraz z budową stacji transformatorowych, wykonanych w zależności od sposobu zagospodarowania terenów jako wbudowane lub jako obiekty wolnostojące na wydzielonych działkach z zapewnieniem dogodnego do nich dojazdu,
- 3) powiązanie linii energetycznych, o których mowa w pkt. 2 z istniejącą siecią energetyczną,
- 4) możliwość wykorzystania energii elektrycznej do celów grzewczych.
- 5) rozbudowa i przebudowa sieci ee wyłącznie w postaci kabli doziemnych, obowiązuje zakaz realizacji linii napowietrznych,

6. W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:

- 1) realizację lokalnych źródeł ciepła, opartych o energię elektryczną, paliwa płynne, olej lekki oraz odnawialne źródła energii,

7. W zakresie telekomunikacji ustala się:

- 1) budowę sieci telekomunikacyjnej ułożonej zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 1,
- 2) lokalizowanie sieci telekomunikacyjnych we wspólnych kanałach zbiorczych w porozumieniu ze wszystkimi operatorami sieci,

8. W zakresie urządzeń i instalacji telefonii komórkowej obowiązuje zakaz lokalizacji masztów antenowych na całym obszarze objętym uchwałą,

9. W zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w odrębnych przepisach; dopuszcza się lokalizowanie pojemników do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów.

§ 11. Nie określa się zasad w zakresie sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Rozdział III

Ustalenia dla kategorii użytkowania terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami MN i KD

§ 12. 1. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, oznaczonego na rysunku planu symbolem MN ustala się następujące zasady w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linii zabudowy, gabarytów obiektów i wskaźników intensywności zabudowy:

- 1) w przypadku terenu zabudowy mieszkaniowej MN dopuszcza się wprowadzenie jako uzupełniającego przeznaczenia terenu usług nieuciążliwych z zakresu handlu, obsługi ludności i przedsiębiorstw, kultury oraz opieki zdrowotnej z wyjątkiem szpitali,
- 2) w przypadku wprowadzania usług jako uzupełniającego przeznaczenia terenu zabudowy mieszkaniowej, powierzchnia użytkowa tych

usług nie może przekraczać 30% powierzchni użytkowej budynków,

- 3) ustala się linie zabudowy od granic terenów z terenami ulic i dróg:
 - a) gminnych kategorii D – nieprzekraczalne w odległości 6 m, licząc od linii rozgraniczających,
 - b) wewnętrznych W – nieprzekraczalne w odległości 6 m, licząc od linii rozgraniczających,
- 4) powierzchnie zabudowy budynków mieszkalnych na poszczególnych działkach nie mogą przekroczyć 15% powierzchni działek a budynków mieszkalno – usługowych 25% powierzchni działek,
- 5) powierzchnia biologicznie czynna poszczególnych działek powinna zajmować co najmniej 60% powierzchni działek,
- 6) budynki mieszkalne lub mieszkalno – usługowe nie mogą przekraczać dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym poddasze,
- 7) wysokość budynków mierzona od poziomu terenu do najwyższego gzymsu nie może przekraczać 5,5 m, a mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu kalenicy dachu nie może przekraczać 10,0 m,

8) ustala się dopuszczalne formy dachów:

- a) kalenicowe – dwuspadowe, symetryczne o nachyleniu połaci w przedziale od 37–45°,
- b) kalenicowe – dwuspadowe lub wielospadowe, symetryczne z ewentualnymi naczółkami, o nachyleniu połaci w przedziale od 37– 45°,
- c) mansardowe,

9) budynki gospodarcze lub garaże wolno stojące mogą być wyłącznie parterowe i winny mieć formę dachu odpowiadającą formie budynków mieszkalnych,

2. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN ustala się następujące zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:

- 1) wydzielane działki są przeznaczone na lokalizację zabudowy w układzie wolnostojącym;
- 2) szerokość frontów działek przeznaczonych na zabudowę w układzie wolnostojącym nie powinna być mniejsza niż 22 m,
- 3) powierzchnia działek przeznaczonych pod nową zabudowę nie może być mniejsza niż 2000 m²,
- 4) dopuszcza się scalanie i wtórny podział gruntów,
- 5) dla działek położonych przy drodze KDD i wydzielanych dróg wewnętrznych kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogi ustala się na 90° ± 10°,

3. W zakresie szczegółowych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się w przypadku lokalizacji zabudowy mieszkaniowo-usługowej obowiązek zapewnienia miejsc parkingowych zgodnie ze wskaźnikiem 1 stanowisko postojowe na każde kolejne rozpoczęte 40 m² po-

wierzchni użytkowej usług w obrębie terenu inwestycji.

§ 13. 1. Dla terenów komunikacji, oznaczonych na rysunku planu symbolem KD ustala się następujące zasady w zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych:

- 1) ustala się zakaz realizacji obiektów budowlanych, z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg i ulic związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu,
- 2) dopuszcza się lokalizowanie w liniach rozgraniczających obiektów małej architektury, reklam, urządzeń technicznych oraz zieleni, na warunkach określonych przez zarządcę,
- 3) dopuszczalne parametry reklam wolnostojących określi zarządca drogi,

2. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem KDD oraz wydzielanych dróg wewnętrznych KDW ustala się następujące zasady w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- 1) szerokości w liniach rozgraniczających dróg i ulic:
 - a) kategorii D – szerokość minimalna 10,0 m, zalecana 12,0 m
 - b) drogi wewnętrzne W - szerokość co najmniej 10,0 m,
- 2) drogi wewnętrzne mogą być zaliczone do kategorii dróg gminnych w trybie odrębnej uchwały; w takim przypadku do tych dróg odnoszą się ustalenia planu odpowiadające określonej kategorii technicznej,
- 3) dopuszcza się realizację zatok postojowych,

4) w liniach rozgraniczających ulic i dróg wewnętrznych należy w miarę możliwości prowadzić wszelkie sieci infrastruktury technicznej,

3. Dla terenów komunikacji oznaczonych na rysunku planu symbolem KDD oraz wyznaczanych dróg wewnętrznych KDW ustala się następujące zasady obsługi terenów zabudowanych lub przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) obsługa terenu MN1 wyłącznie poprzez drogi wymienione w ust. 1 pp-kt 4),
- 2) wokół zakończenia drogi KDW1 ustala się obowiązek cofnięcia ogrodzeń w każdym kierunku o 5,0 m w głąb działki w sposób umożliwiający manewr zawracania.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

§ 14. Ustala się stawkę procentową, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

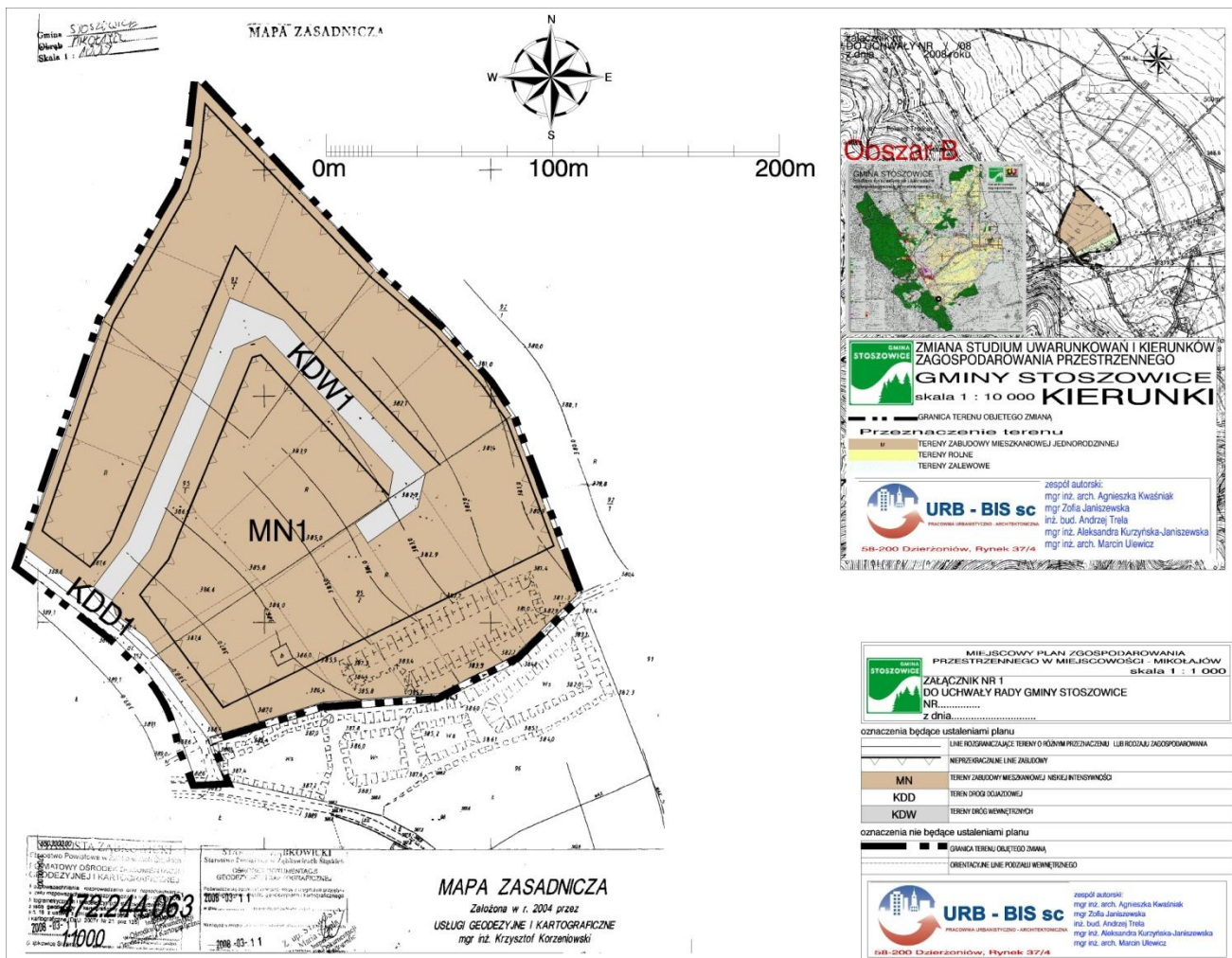
- 1) dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem KDD w wysokości 1%,
- 2) dla pozostałych terenów w wysokości 30%.

§ 15. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stoszowice.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Janusz Cendrowicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr VIII/
/48/2009 Rady Gminy Stoszowice
z dnia 18 listopada 2009 r.

Załącznik nr 2 do uchwały nr VIII/
/48/2009 Rady Gminy Stoszowice
z dnia 18 listopada 2009 r.

**Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego**

Na podstawie art. 20, ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ([Dz. U. z 2003r Nr 80, poz. 717](#) z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Stoszowice rozstrzyga co następuje:

§ 1. W związku z brakiem uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyłożonego do publicznego wglądu wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń planu na środowisko, nie rozstrzyga się o sposobie ich rozpatrzenia.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr VIII/
/48/2009 Rady Gminy Stoszowice
z dnia 18 listopada 2009 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ([Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717](#) z późniejszymi zmianami, art. 7 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst [Dz. U. z 2001 r. Nr 142](#), poz. 1591 z późniejszymi zmianami) i art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (jednolity tekst [Dz. U. z 2005 r. Nr 249 poz. 2104](#) z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Stoszowice rozstrzyga, co następuje:

§ 1. Z ustaleń zawartych w uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz z przeprowadzonej analizy i wykonanej prognozy skutków finansowych uchwalenia planu wynika, iż jego przyjęcie oraz realizacja zapisanych w nim zadań z zakresu infrastruktury technicznej nie wymaga wydatków z budżetu gminy.

77

**UCHWAŁA NR 211/2009
ZARZĄDU POWIATU KŁODZKIEGO**

z dnia 12 listopada 2009 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, ze zm.) w związku z § 66 ust. 3a i 4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach (Dz. U. Nr 52, poz. 467 z 2005 r., ze zm.) Zarząd Powiatu Kłodzkiego uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się opłatę za zakwaterowanie dzieci i młodzieży w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju:

- a) w miesiącach styczeń, luty, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik w wysokości 36 zł, z zastrzeżeniem ust. 2
- b) w miesiącach listopad, grudzień, marzec:
 - dla grup do 20 osób w wysokości 31 zł,
 - dla grup od 21 do 40 osób w wysokości 29 zł,
 - dla grup powyżej 40 osób w wysokości 27 zł, z zastrzeżeniem ust. 2

2. Dla dzieci z orzeczeniami o niepełnosprawności oraz dzieci, u których dochód na osobę w rodzinie nie jest większy niż kwota, o której mo-

wa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728) ustala się opłatę w wysokości 24 zł.

3. Ustala się opłatę za zakwaterowanie rodziców i prawnych opiekunów dzieci i młodzieży przebywających w domu wczasów dziecięcych w wysokości 31 zł (osobodzień).

4. Ustala się opłaty za zakwaterowanie dla następujących osób przebywających w Domu Wczasów Dziecięcych wraz z grupą dzieci i młodzieży:

- a) dla jednego nauczyciela-wychowawcy i opiekuna – 5 zł (osobodzień) na każdą grupę liczącą do 20 dzieci. W przypadku większej liczby nauczycieli – wychowawców i opiekunów w danej grupie, stawka za każdego następnego nauczyciela-wychowawcę i opiekuna za zakwaterowanie wynosi 36 zł (osobodzień)
- b) dla instruktora, trenera lub opiekuna medycznego – 21 zł (osobodzień)
- c) dla kierowców, którzy pozostają z grupą przez cały okres pobytu – 6 zł (osobodzień)

§ 2. Wyraża się zgodę na ustalenie przez Dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju kosztów surowca przeznaczonego na wyżywienie w wysokości 9 zł.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Domu Wczasów Dziecięcych.

§ 4. Uchyła się uchwałę Zarządu Powiatu Kłodzkiego nr 63 z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecię-

cych w Dusznikach-Zdroju, zmienioną uchwałą nr 191/2008 z dnia 9 października 2008 r. i uchwałą nr 210/2008 z dnia 28 listopada 2008 r.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

*Krzysztof Baldy – Przewodniczący Zarządu
Marek Bogdał – Wicestarosta
Maciej Awizeń – Etatowy Członek Zarządu
Jarosław Zachariasz – Członek Zarządu
Marian Półtoranos – Członek Zarządu*

78

UCHWAŁA NR 235/2009 ZARZĄDU POWIATU KŁODZKIEGO

z dnia 3 grudnia 2009 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, ze zm.) w związku z § 66 ust. 3a i 4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach (Dz. U. Nr 52, poz. 467, ze zm.) Zarząd Powiatu Kłodzkiego uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się opłatę za zakwaterowanie dzieci i młodzieży w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju:

- a) w miesiącach styczeń, luty, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik w wysokości 36 zł, z zastrzeżeniem ust. 2
- b) w miesiącach listopad, grudzień, marzec:
 - dla grup do 20 osób w wysokości 31 zł,
 - dla grup od 21 do 40 osób w wysokości 29 zł,
 - dla grup powyżej 40 osób w wysokości 27 zł, z zastrzeżeniem ust. 2

2. Dla dzieci z orzeczeniami o niepełnosprawności oraz dzieci, u których dochód na osobę w rodzinie nie jest większy niż kwota, o której mo-

wa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728) ustala się opłatę w wysokości 24 zł.

§ 2. Wyraża się zgodę na ustalenie przez Dyrektora Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju kosztów surowca przeznaczonego na wyżywienie w wysokości 9 zł.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Domu Wczasów Dziecięcych.

§ 4. Uchyła się uchwałę Zarządu Powiatu Kłodzkiego nr 63 z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju, zmienioną uchwałą nr 191/2008 z dnia 9 października 2008 r. i uchwałą nr 210/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. oraz uchwałą Zarządu Powiatu Kłodzkiego nr 211/2009 z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za zakwaterowanie i wyżywienie w Domu Wczasów Dziecięcych w Dusznikach-Zdroju.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

*Krzysztof Baldy – Przewodniczący Zarządu
Marek Bogdał – Wicestarosta
Maciej Awizeń – Etatowy Członek Zarządu
Jarosław Zachariasz – Członek Zarządu
Marian Półtoranos – Członek Zarządu*

79

**UCHWAŁA NR 94/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 25 listopada 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XL/189/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 30 października 2009 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Oleśnica

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 1 pkt 1 i pkt 6 uchwały nr XL/189/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 30 października 2009 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Oleśnica z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, ze zm.) i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XL/189/09 Rady Gminy Oleśnica z dnia 30 października 2009 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Oleśnica wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 5 listopada 2009 roku.

Przedmiotową uchwałę Rada Gminy w § 1 ust. 1 postanowiła zwolnić od podatku od nieruchomości min.:

„1) budynki i grunty lub ich części stanowiące własność (współwłasność) gminy (...)

6) budynki mieszkalne lub ich części zajęte wyłącznie na potrzeby mieszkalne stanowiące własność osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych lub używanych przez nie na podstawie innego tytułu prawnego”.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego przepisu. Tymczasem wprowadzone przez Radę Gminy zwolnienia dotyczą wprawdzie przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości, równocześnie odnosząc je do określonej kategorii podatników tego podatku, tj. gminy, kościołów i innych związków wyznaniowych.

Niewątpliwie jednym z przejawów władztwa podatkowego samorządu terytorialnego są postanowienia art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uprawniające radę gminy do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ustawy. Ustawa nie wskazuje żadnych przesłanek zastosowania zwolnienia przez radę gminy, poza tym że musi być ono inne aniżeli te określone w art. 7 ust. 1 u.p.o.l. Nie mogą to być jednak, z uwagi na brzmienie art. 217 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), zwolnienia podmiotowe.

Z art. 217 Konstytucji RP wynika bowiem zakaz wprowadzania aktem podstawowym kategorii podatników zwolnionych z podatku. Kategoryczny sposób sformułowania tego zakazu uniemożliwia przyznanie radom gmin uprawnień do wprowadzania również zwolnień przedmiotowo-podmiotowych.

Gmina może wykonywać swoje zadania publiczne tylko w ramach ustaw (art. 7 Konstytucji). Inna wykładnia tego przepisu prowadziłaby do obejścia zakazu zawartego w art. 217 Konstytucji. Wobec powyższego w niniejszej sprawie kryteria podmiotowe nie mogą być stosowane przy tworzeniu przepisów powszechnie obowiązujących, mają natomiast znaczenie w indywidualnym postępowaniu podatkowym.

Zauważyć należy, iż powyższy pogląd znalazł aprobatę w orzecznictwie sądowo-administracyjnym (por. wyroki: I Sa/Wr 77/05 z dnia 19 maja 2005 r., SA/Po 153/04 z dnia 6 maja 2004 r., SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003 r., SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001r. SA/Rz 1070/2000 z dnia 6 lutego 2001, SA/Rz 235/2003 z dnia 25 czerwca 2003 r.).

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło, jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Oleśnica przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79 za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

80

**UCHWAŁA NR 96/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLIX/427/09 Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie opłaty uzdrowiskowej

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 2 ust. 2 uchwały nr XLIX/427/09 Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie opłaty uzdrowiskowej z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XLIX/427/09 Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie opłaty uzdrowiskowej wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 25 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późniejszymi zmianami) oraz art. 19 pkt 1 lit. d) i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późniejszymi zmianami).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 2 ust. 2 w brzmieniu „Opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się oprócz określonych w art. 17 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, od dzieci i uczącej się młodzieży przebywających indywidualnie w wyżej wymienionej miejscowości.” w istotny sposób narusza przepisy art. 19 pkt. 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późniejszymi zmianami).

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym powszechnie uznawana jest zasada, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publiczno-prawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”” (sygn. akt. III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Art. 19 pkt 3, jak i art. 17 ust. 2 ustawy z 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych zakreślają radzie gminy możliwość stosowania zwolnień od opłat lokalnych. Rada gminy została upoważniona do ustalenia zwolnień tylko co do przedmiotu, natomiast zwolnienia podmiotowe zostały uregulowane w ustawie. Pogląd ten znajduje powszechną akceptację w orzecznictwie sądów administracyjnych oraz regionalnych izb obrachunkowych. Wskazać tu można m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 15 grudnia 2008 r. (sygn. akt I SA/Bd 581/08, LEX nr 509667), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt SA/Rz 128/03, FK 2004/7-8/127), uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 3 sierpnia 2005 r. (sygn. akt 72/05, Wspólnota 2006/6/30), uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie z dnia 5 kwietnia 2006 r. (sygn. akt VII/35/S/06, OwSS 2006/3/92) oraz uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 28 września 2005 r. (sygn. akt 22/594/05, OwSS 2006/1/28).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

81

**UCHWAŁA NR 98/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XLIV/238/09 Rady Miejskiej w Radkowie z dnia 29 października 2009 r. w sprawie opłaty miejscowej wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 9 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 19 pkt 1 lit. b) i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późniejszymi zmianami) oraz obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 3 września 2009 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2010 r. (Mon. Pol. Nr 52, poz. 742).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że w § 1 Rada Miejska w Radkowie postanowiła wprowadzić podmiotowe zróżnicowanie wysokości stawek opłaty miejscowej. Opłata ta została ustalona w wysokości:

- „1) 0,90 zł – za każdy dzień pobytu od dzieci, młodzieży szkolnej, studentów do 26 roku życia za okazaniem ważnej legitymacji uczniowskiej lub studenckiej, przebywających indywidualnie i w grupach nieorganizowanych;
- 2) 1,80 zł – za każdy dzień pobytu od pozostałych osób.”

Kolegium uznało, iż § 1 badanej uchwały w istotny sposób narusza art. 19 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 19 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że w 2010 r.: „stawka opłaty miejscowej w miejscowościach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 1,93 zł dziennie”. W przywołanych przepisach brak natomiast upoważnienia dla rady gminy do podmiotowego różnicowania stawek opłaty miejscowej. Czynnikiem różnicującym wysokość stawki opłaty miejscowej może być natomiast cel pobytu podlegającego tej opłacie.

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym powszechnie uznawana jest zasada, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to, na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publiczno-prawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje” ” (sygn. akt. III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Kolegium zwraca także uwagę, iż w § 3 ust. 2 badanej uchwały, w brzmieniu „Na inkasentów opłaty miejscowej zobowiązanych do jej poboru wyznacza się osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, które prowadzą domy wypoczynkowe, hotele, pensjonaty, schroniska, pola namiotowe, obozowiska, gospodarstwa agroturystyczne i inne podobne obiekty.”, pojęcie „wyznacza” zostało użyte nieprawidłowo. Zgodnie z art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych Rada gminy, w drodze uchwały "może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso”.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Radkowie przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

82

UCHWAŁA NR 99/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXXVIII/250/09 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 1 pkt 2 lit. c) uchwały nr XXXVIII/250/09 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm. – dalej jako upol).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXXVIII/250/09 Rady Miejskiej w Ziębicach z dnia 26 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości oraz zwolnień w tym podatku wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 1 grudnia 2009 roku. Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, co następuje: Rada gminy jest zobowiązana na mocy art. 5 ust. 1 upol do określania wysokości stawek podatku od nieruchomości. Stawki określone przez radę nie mogą przekraczać stawek maksymalnych corocznie waloryzowanych przez Ministra Finansów na podstawie art. 20 upol i ogłaszanych w drodze obwieszczenia. Stawki maksymalne na rok 2010 zostały ogłoszone w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych w 2010 r. (M. P. Nr 52, poz. 742). Wbrew powyższym postanowieniom ustawy, z której wynika iż maksymalna stawka od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych wynosi 4,16 zł od 1 m² powierzchni użytkowej (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d), Rada ustaliła w § 1 ust. 2 lit. c) uchwały stawkę w wysokości 4,21 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Ziębicach przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

83

**UCHWAŁA NR 100/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLIII/235/2009 Rady Gminy Miłkowice z dnia 6 listopada 2009 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek należnych z tytułu podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały nr XLIII/235/2009 Rady Gminy Miłkowice z dnia 6 listopada 2009 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek należnych z tytułu podatku od nieruchomości, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XLIII/235/2009 Rady Gminy Miłkowice z dnia 6 listopada 2009 roku w sprawie ustalenia wysokości stawek należnych z tytułu podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu Zespołu w Legnicy 17 listopada 2009 roku.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały nr XLIII/235/2009 powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

W § 1 powyższej uchwały Rada Gminy określiła, obowiązujące od 1 stycznia 2010 roku, stawki podatku od nieruchomości i w § 2 wprowadziła inne zwolnienia od podatku od nieruchomości niż zawarte w art. 7 ust. 1–2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały nr XLIII/235/2009 Rada Gminy Miłkowice zawarła następujące regulacje:

„§ 2.1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, o których mowa w § 1 pkt. 1 lit. c i budynki, o których mowa w § 1 pkt. 2 lit. E, zajęte wyłącznie dla potrzeb: (...) 4) publicznej służby zdrowia”.

Dodatkowo w § 2 ust. 2 uchwały Rada Gminy postanowiła, że „2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, nie obejmują gruntów i budynków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna.”.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 2 ust. 1 pkt 4 w sposób istotny narusza art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uprawniają radę gminy do wprowadzenia, w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ust. 1 tego przepisu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych ustaw. Cytowany przepis wyraźnie wskazuje, że rada gminy może wprowadzić wyłącznie inne zwolnienia przedmiotowe, wiążące się z określonymi cechami szeroko rozumianego przedmiotu opodatkowania, a nie zwolnienia podmiotowe lub zwolnienia o charakterze mieszanym, przedmiotowo-podmiotowe. Zgodnie bowiem z art. 217 Konstytucji RP kategorie podmiotów zwolnionych z podatków może wprowadzać tylko ustawa. Powyższy pogląd znalazł aprobatę w orzecznictwie regionalnych izb obrachunkowych i sądów administracyjnych (por. wyroki: I SA/Po 965/08 z 12 grudnia 2008 r., I SA/Go 876/08 z 27 listopada 2008 r., I SA/Wr 77/05 z dnia 19 maja 2005 r., SA/Po 153/04 z dnia 6 maja 2004 r., SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003 r., SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001r. SA/Rz 1070/2000 z dnia 6 lutego 2001, SA/Rz 235/2003 z dnia 25 czerwca 2003 r.).

Przepisy § 2 ust. 1 pkt 4 przedmiotowej uchwały Rady Gminy Miłkowice odnoszą się co prawda do przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości, tj. do gruntów i budynków, ale dotyczą przede wszystkim podmiotów tego podatku. Wprowadzone zwolnienie nie dotyczy bowiem gruntów pozostałych lub budynków pozostałych zajętych wyłącznie na potrzeby służby zdrowia, ale tylko do tych gruntów pozostałych i budynków pozostałych, które są zajęte wyłącznie na potrzeby publicznej służby zdrowia i nie są związane z inną działalnością gospodarczą niż rolnicza lub leśna. Poza zwolnieniem od podatku od nieruchomości pozostałyby więc grunty pozostałe i budynki pozostałe zajęte na potrzeby "niepublicznej służby zdrowia", z dodatkowym warunkiem z § 2 ust. 2 uchwały.

Na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie zostało zdefiniowane pojęcie "publicznej służby zdrowia". W art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d powołana ustawa wprowadza tylko odrębną stawkę podatkową od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Definicję świadczeń zdrowotnych zawiera art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 roku Nr 14, poz. 89, z późn. zm.),

a podmioty uprawnione do udzielania tych świadczeń określa art. 4 ustawy. Zgodnie z powołanymi przepisami świadczenia zdrowotne mogą być udzielane przez zakłady opieki zdrowotnej oraz przez osoby fizyczne wykonujące zawód medyczny lub przez grupową praktykę lekarską, grupową praktykę pielęgniarek i położnych na zasadach określonych w odrębnych przepisach. W art. 8 ust. 2 ustawa o zakładach opieki zdrowotnej wprowadza kategorię publicznych zakładów opieki zdrowotnej, którymi są zakłady utworzone przez organ wymieniony w ust. 1 pkt 1–3b art. 8, tj. przez ministra, centralny organ administracji rządowej, wojewodę, jednostkę samorządu terytorialnego, państwową uczelnię medyczną lub państwową uczelnię prowadzącą działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych oraz Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego. W rozumieniu ustawy o zakładach opieki zdrowotnej zwolnienie wprowadzone przez Radę Gminy obejmowałoby więc publiczne zakłady opieki zdrowotnej, pozostawiając poza zwolnieniem inne podmioty uprawnione do udzielania świadczeń zdrowotnych, co narusza konstytucyjną zasadę równości wobec prawa, określoną w art. 32 Konstytucji RP.

Poza sferą rozważań Kolegium pozostało zagadnienie faktycznego zastosowania przepisów § 2 ust. 1 pkt 4 w związku z § 2 ust. 2 uchwały Rady Gminy. Wskazać bowiem należy, że w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, publiczne i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, z nielicznymi wyjątkami, traktowane są jako podmioty prowadzące działalność gospodarczą (Etel L., Presnarowicz S., Dudar S., Komentarz do art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, (w:) Etel L., Presnarowicz S., Dudar S., Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny. Komentarz, ABC, Warszawa 2008).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej jednocześnie wskazuje, że w § 1 badanej uchwały Rada Gminy określiła stawki podatku od nieruchomości obowiązujące na obszarze gminy od 1 stycznia 2010 roku. Rada Gminy działała na podstawie i w zakresie upoważnienia ustawowego, tj. przepisów art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W podstawie prawnej uchwały nie zostały jednak powołane wskazane przepisy upoważniające. Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, ale w stanowionych aktach prawa miejscowego powinna być wyraźnie powołana podstawa prawna ich wydania, w sposób określony rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło, jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Miłkowice przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

84

UCHWAŁA NR 103/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/228/09 z 29 października 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność pkt. 3 w § 1 uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/227/09 z 29 października 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/228/09 z 29 października 2009 roku w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej w roku 2010 wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 7 grudnia 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 1 pkt. 3) określający stawki podatku od nieruchomości obowiązujące na terenie gminy w 2010 r., w brzmieniu:

„od budowli:

- a) służących do odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz budowli i rurociągów wodnych, będących w posiadaniu zakładów budżetowych 1% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt. 3 i ust. 3–7,
 - b) od pozostałych budowli 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7”,
- w istotny sposób narusza przepisy art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Wprawdzie w roku poprzednim uchwała w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości zawierała takie same uregulowania, ale zmianie uległa linia orzecznictwa oraz stanowisko doktryny w sprawie różnicowania stawek podatków przy wykorzystaniu kryterium podmiotowego.

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym powszechnie uznawana jest zasada, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publiczno-prawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane, jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje” ” (sygn. akt. III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określa, iż „rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności”. Rada gminy nie została natomiast upoważniona do różnicowania stawek przy wykorzystaniu kryterium podmiotowego.

Kolegium Izby zwraca uwagę na wynikający z art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) obowiązek przedkładania regionalnej izbie obrachunkowej uchwał oraz zarządzeń podlegających jej nadzorowi w ciągu 7 dni od dnia ich podjęcia.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Dusznikach-Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 3 uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/227/09 z 29 października 2009 roku w sprawie poboru opłaty uzdrowskiej w roku 2010 z powodu istotnego naruszenia art. 19 pkt 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Dusznikach-Zdroju nr XLIV/227/09 z 29 października 2009 roku w sprawie poboru opłaty uzdrowskiej w roku 2010 wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu Zespół Zamiejscowy w Wałbrzychu 7 grudnia 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 17 ust. 1a, art. 19 pkt. 1 lit. d) oraz art. 19 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że jej § 3 w brzmieniu:

„Zwalnia się z opłaty uzdrowskiej:

- a) dzieci do lat 7 włącznie,
- b) osoby posiadające na podstawie obowiązujących przepisów orzeczony znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności (I lub II grupa inwalidztwa, całkowita niezdolność do pracy)”, w istotny sposób narusza przepisy art. 19 pkt. 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późniejszymi zmianami).

Art. 19 pkt 3, jak i art. 17 ust. 2 ustawy z 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych zakreślają radzie gminy możliwość stosowania zwolnień od opłat lokalnych. Rada gminy została upoważniona do ustalenia zwolnień tylko co do przedmiotu, natomiast zwolnienia podmiotowe zostały uregulowane w ustawie. Pogląd ten znajduje powszechną akceptację w orzecznictwie sądów administracyjnych oraz regionalnych izb obrachunkowych. Wskazać tu można m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 3 czerwca 2009 r. (sygn. akt III SA/W 73/09), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 15 grudnia 2008 r. (sygn. akt I SA/Bd 581/08, LEX nr 509667, glosa L. Etela „Finanse Komunalne” 2009 nr 12, s. 75-79), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 20 kwietnia 2004 r. (sygn. akt SA/Rz 128/03, FK 2004/7-8/127), uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 3 sierpnia 2005 r. (sygn. akt 72/05, Wspólnota 2006/6/30), uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie z dnia 5 kwietnia 2006 r. (sygn. akt VII/35/S/06, OwSS 2006/3/92) oraz uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 28 września 2005 r. (sygn. akt 22/594/05, OwSS 2006/1/28).

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Dusznikach Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

UCHWAŁA NR 106/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XXXVIII/243/09 Rady Miejskiej w Przemkowie z dnia 24 listopada 2009 roku w sprawie udzielania przez gminę Przemków zwolnień od podatku od nieruchomości stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie gminy Przemków

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990

roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 159, ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały nr XXXVIII/243/09 Rady Miejskiej w Przemkowie z dnia 24 listopada 2009 roku w sprawie udzielania przez gminę Przemków zwolnień od podatku od nieruchomości, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie gminy Przemków, wobec istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844, ze zm.) w związku z art. 32, art. 168 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 roku Nr 78, poz. 483, ze zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXXVIII/243/09 Rady Miejskiej w Przemkowie z dnia 24 listopada 2009 roku w sprawie udzielania przez gminę Przemków zwolnień od podatku od nieruchomości, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie gminy Przemków, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu w Legnicy 3 grudnia 2009 roku.

Rada Miejska w Przemkowie przedmiotową uchwałą – na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844, ze zm.) – wprowadziła zwolnienia od podatku od nieruchomości, stanowiące regionalną pomoc inwestycyjną udzielaną zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 2008 roku w sprawie warunków udzielania zwolnień od podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (Dz. U. Nr 146, poz. 927).

W § 2 uchwały Rada Miejska w Przemkowie postanowiła, że:

„Zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej przez podmioty podejmujące nową inwestycję lub tworzące nowe miejsca pracy związane z nową inwestycją na terenie Przemków Obszar Fabryczna – Zielona w granicach działek 270/11, 270/15, 270/16, 270/17, 270/18, 270/19, 270/22, 270/23 oraz Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej przy ul. Głogowskiej i Kaczanowskiej w granicach działek 1049/2, 1049/3, 1049/4, 1049/6, 1049/7, 1049/8, 1049/9, 1049/10, 1049/11, 1049/12, 1049/13, 1049/14, 1049/15, 1049/16, 1049/17 z tytułu poniesienia:

- 1) kosztów inwestycji w środki trwałe oraz w wartości niematerialne i prawne, które są związane z realizacją nowej inwestycji, lub
- 2) kosztów utworzenia miejsc pracy związanych z realizacją nowej inwestycji”.

W związku z powyższym przepisem z uwagi na brak uzasadnienia do uchwały – Burmistrz Przemkowa w piśmie z 16 grudnia 2009 roku dodatkowo wyjaśnił „że wyszczególnione w § 2 ww. uchwały grunty:

1. na terenie Przemków Obszar Fabryczna – Zielona w granicach działek 270/11, 270/15, 270/16, 270/17, 270/18, 270/19, 270/22, 270/23 stanowią własność Skarbu Państwa, a gmina Przemków jest ich wiecznym użytkownikiem;
2. przy ul. Głogowskiej i Kaczanowskiej w Przemkowie w granicach działek 1049/2, 1049/3, 1049/4, 1049/6, 1049/7, 1049/8, 1049/9, 1049/10, 1049/11, 1049/12, 1049/13, 1049/14, 1049/15, 1049/16, 1049/17 stanowią własność Legnickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Ww. grunty przeznaczone są wyłącznie pod działalność gospodarczą. Podjęcie przedmiotowej uchwały ma na celu:

- przyciągnięcie inwestorów,
- zachęcenie do inwestowania na terenie Gminy Przemków,
- utworzenie nowych miejsc pracy,
- ożywienie gospodarcze Gminy”.

Mając na względzie dodatkowe wyjaśnienia Burmistrza Przemkowa oraz powyższe regulacje, należy zauważyć, że zostały one zawarte w uchwale, która odnosi się do zwolnienia przedmiotowego w podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców w odniesieniu do:

- 1) kosztów inwestycji w środki trwałe oraz w wartości niematerialne i prawne, które są związane z realizacją nowej inwestycji, lub
- 2) kosztów utworzenia miejsc pracy związanych z realizacją nowej inwestycji.

Z tego względu postanowienia uchwały muszą być zgodne, zarówno z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, jak i wymienionym na wstępie rozporządzeniem Rady Ministrów.

Przepis § 2 uchwały uzależniający udzielenie zwolnienia od podatku od nieruchomości przedmiotów objętych tym podatkiem, znajdujących się wyłącznie na oznaczonych konkretnymi numerami działkach gruntu na terenie miasta Przemkowa, wprowadza faktycznie zwolnienie podatkowe o charakterze przedmiotowo-podmiotowym i w istocie indywidualizuje podmioty, do których kierowane jest zwolnienie. Sformułowana w ten sposób uchwała (§ 2) nosi cechy decyzji administracyjnej, a nie aktu prawa miejscowego, który powinien mieć charakter abstrakcyjny, ogólny i powszechny. Oznacza to, że badana

uchwała pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że rada gminy w uchwale może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Cytowany przepis jednoznacznie wskazuje na delegację do określenia przez organ stanowiący gminy zwolnień o charakterze przedmiotowym. Tak więc ustanowione zwolnienia winny wiązać się z określonymi cechami szeroko rozumianego przedmiotu opodatkowania, a nie podmiotu podatku, czyli podatnika. Wskazanie strony podmiotowej obowiązku podatkowego tj. w czym się znajduje władztwie przedmiot opodatkowania, jest niedozwoloną modyfikacją delegacji ustawowej, wynikającej z art. 7 ust. 3 ustawy. W związku z powyższym organ nadzoru stwierdził, iż doszło do niezgodnego z prawem zastosowania delegacji ustawowej w związku z wprowadzeniem zwolnienia podatkowego o charakterze przedmiotowo-podmiotowym, poprzez wskazanie właścicieli i posiadaczy nieruchomości. Takiego zwolnienia organ stanowiący wprowadzić nie może, bowiem narusza to zasadę równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. Zauważyć należy, iż powyższy pogląd, co do niemożliwości wprowadzenia zwolnień przedmiotowo-podmiotowych znalazł aprobatę w orzecznictwie sądowo-administracyjnym (por. wyroki I SA/Wr/77/05 z dnia 19 maja 2005 roku, SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003 roku, SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001 roku, III SA/Wr 73/09 z 3 czerwca 2009 r.).

Koniecznym jest ponadto zwrócenie uwagi na konstytucyjne ograniczenie władztwa podatkowego jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 217 Konstytucji RP, nakładanie podatków, innych danin publicznych, określenie podmiotów, przedmiotów opodatkowania stawek podatkowych, także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Przepis ten ogranicza swobodę organów administracji publicznej w zakresie możliwości nakładania podatków i danin publicznych, ustalania stawek podatkowych, zasad przyznawania ulg i umorzeń, jak również zwolnień od podatku w innej formie niż w drodze ustawy. Ta sfera życia poddana została wyłącznie regulacjom ustawowym, a więc znajduje się w zakresie właściwości organów władzy ustawodawczej. Organy jednostek samorządu terytorialnego nie mogą samodzielnie wykonywać innego władztwa podatkowego niż wynika to z upoważnienia ustawowego, na co wyraźnie wskazuje art. 168 Konstytucji RP, stanowiący, że jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie.

Reasumując, należy stwierdzić, iż zarówno Konstytucja, jak i ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, nie daje gminie uprawnień do stanowienia zwolnień podatkowych innych niż przedmiotowe. Zwolnienia podatkowe o charakterze podmiotowym są zastrzeżone do regulacji ustawowych. Przyjęta więc przez Radę Miejską w Przemkowie regulacja mająca charakter przedmiotowo-podmiotowy w istotny sposób narusza prawo.

Ponadto Kolegium zwraca uwagę na brak spójności tytułu i § 2 uchwały. Z tytułu wynika, że określona w uchwale pomoc publiczna będzie dotyczyła wszystkich podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na terenie całej gminy Przemków, spełniających warunki w uchwale, zaś z treści § 2 uchwały - że pomoc publiczna będzie udzielana tylko tym podmiotom, które będą prowadzić działalność gospodarczą na oznaczonych (numerami działek) nieruchomościach w mieście Przemkowie.

Natomiast mając na względzie "Zasady techniki prawodawczej", zawarte w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku (Dz. U. Nr 100, poz. 908), wskazuje się, iż zgodnie z § 131 tych zasad – do projektu aktu prawa miejscowego winno być dołączone uzasadnienie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło nieważność całej uchwały, ponieważ wyeliminowanie tylko § 2 uchwały prowadziłoby w konsekwencji do sytuacji, że uchwała nie mogłaby być wykonywana.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Przemkowie przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

87

**UCHWAŁA NR 107/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 23 grudnia 2009 r.

**w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej
nr XLIX/425/09 z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie podatku od nieruchomości**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 1 ust. 1 pkt 3) uchwały Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej nr XLIX/425/09 z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie podatku od nieruchomości z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) w związku z art. 20b i 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej nr XLIX/425/09 z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 25 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

W § 1 ust. 1 Rada Miejska postanowiła określić wysokość stawek podatku od nieruchomości od budynków lub ich części. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że pkt 3) tego ustępu, w brzmieniu:

„zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług hotelarskich i gastronomicznych, za wyjątkiem sprzedających alkohole pow. 4,5% – od 1 m² powierzchni użytkowej – 17,00 zł;”

w istotny sposób narusza przepisy art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) w związku z art. 20b i 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

W toku badania nadzorczego uzyskano informacje od Skarbnika Miasta, iż projekt badanej uchwały nie został przedłożony Prezesowi UOKiK w trybie określonym w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404).

Zróżnicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi formę udzielenia pomocy publicznej tym przedsiębiorcom, w odniesieniu do których zastosowano stawkę niższą. Zgodnie z art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, różnicowania wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania (art. 5 ust. 2–4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych), jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Jednocześnie art. 20c tejże ustawy stanowi, iż pomoc ta jest udzielana jako pomoc de minimis (w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1998/2006 z 15.12.2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis).

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Projekt uchwały przewidującej udzielanie pomocy publicznej stanowi projekt programu pomocowego zgodnie z art. 1 lit. d rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999).

Na konieczność przedkładania Prezesowi UOKiK w trybie określonym w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r.

Nr 59, poz. 404) projektów uchwał zawierających zróżnicowanie stawek podatku od nieruchomości dotyczących przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej wskazuje „Stanowisko wspólne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministerstwa Finansów w sprawie stosowania przepisów o pomocy publicznej w zakresie podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego i leśnego w 2005 roku” oraz stanowisko doktryny (np. Etel L., Pomoc publiczna w uchwałach podatkowych rad gmin, „Finanse Komunalne” 2009 nr 10, s. 38).

Zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem, iż uchwała podjęta bez uprzedniego przesłania jej projektu do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub bez uwzględnienia zgłoszonych przez niego zastrzeżeń jest nieważna w tym zakresie, w którym przewiduje udzielanie pomocy publicznej (uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach z dnia 31 lipca 2008 r. nr 76/XVIII/08, OwSS 2009/1/27; uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach nr 31/08 z dnia 30 stycznia 2008 r., OwSS 2008/2/59).

Kolegium zwraca ponadto uwagę na potrzebę wyraźnego wskazania w treści uchwały przewidującej udzielanie pomocy publicznej poprzez zróżnicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, iż zastosowanie stawek obniżonych stanowi pomoc publiczną de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. U. L 379 z 28.12.2006).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Bystrzycy Kłodzkiej przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

88

UCHWAŁA NR 108/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXVI/139/2009 Rady Gminy Żukowice z dnia 23 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność części załącznika nr 1 do uchwały nr XXVI/139/2009 Rady Gminy Żukowice z dnia 23 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych – określającego stawki podatku dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton (art. 8 pkt 2), w grupie cztery osie i więcej, o masie całkowitej nie mniejszej niż 29 ton i mniejszej niż 31 ton, przy innych systemach zawieszenia osi jezdnych – z powodu naruszenia art. 12b ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, ze zm.), w związku z uchwaleniem stawki w wysokości 2.365 zł, podczas gdy minimalna stawka wynosi 2.479,97 zł.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXVI/139/2009 Rady Gminy Żukowice z dnia 23 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu w Legnicy 2 grudnia 2009 roku.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, że w istotny sposób narusza ona art. 12 b ust 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

W załączniku nr 1 do uchwały Rada Gminy uchwaliła dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, w grupie cztery osie i więcej, o masie całkowitej nie mniejszej niż 29 ton i mniejszej niż 31 ton stawkę podatku w wysokości 2.365 zł, podczas gdy stawka minimalna dla tej grupy pojazdów wynosi 2.479,97 zł.

Ustalenie stawki podatku w przedmiotowej uchwale w wysokości niższej niż dopuszczalna minimalna stawka ogłoszona w Obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 roku w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku, zał. nr 1–3 do Obwieszczenia, stanowi naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdza jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Żukowice przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79 za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

89

UCHWAŁA NR 109/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/313/09 z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości oraz wprowadzenia zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 1 pkt 2) lit. c) uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/313/09 z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości oraz wprowadzenia zwolnień w tym podatku z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) w związku z art. 20b i 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/313/09 z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości oraz wprowadzenia zwolnień w tym podatku wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 25 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 5 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.), art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r.

W § 1 pkt 2) Rada Miejska postanowiła określić wysokość stawek podatku od nieruchomości od budynków lub ich części. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że lit. c) tego punktu, w brzmieniu:

„mieszkalnych związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą polegającą na zapewnieniu krótkotrwałego zakwaterowania w pokojach gościnnych w budynkach o łącznej powierzchni użytkowej do 250 m² – 5,00 zł – od 1 m² pow. użytkowej”

w istotny sposób narusza przepisy art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) w związku z art. 20b

i 20c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

W toku badania nadzorczego uzyskano informacje od Skarbnika Miasta, iż projekt badanej uchwały nie został przedłożony Prezesowi UOKiK w trybie określonym w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404).

Zróznicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi formę udzielenia pomocy publicznej tym przedsiębiorcom, w odniesieniu do których zastosowano stawkę niższą. Zgodnie z art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, różnicowania wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania (art. 5 ust. 2–4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych), jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Jednocześnie art. 20c tejże ustawy stanowi, iż pomoc ta jest udzielana jako pomoc de minimis (w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1998/2006 z 15.12.2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis).

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007, Nr 59, poz. 404) projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Projekt uchwały przewidującej udzielanie pomocy publicznej stanowi projekt programu pomocowego zgodnie z art. 1 lit. d rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999).

Na konieczność przedkładania Prezesowi UOKiK w trybie określonym w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404) projektów uchwał zawierających zróznicowanie stawek podatku od nieruchomości dotyczących przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej wskazuje „Stanowisko wspólne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministerstwa Finansów w sprawie stosowania przepisów o pomocy publicznej w zakresie podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego i leśnego w 2005 roku” oraz stanowisko doktryny (np. Etel L., Pomoc publiczna w uchwałach podatkowych rad gmin, „Finanse Komunalne” 2009 nr 10, s. 38).

Zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem uchwała podjęta bez uprzedniego przesłania jej projektu do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub bez uwzględnienia zgłoszonych przez niego zastrzeżeń jest nieważna w tym zakresie, w którym przewiduje udzielanie pomocy publicznej (uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach z dnia 31 lipca 2008 r. nr 76/XVIII/08, OwSS 2009/1/27; uchwała Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Kielcach nr 31/08 z dnia 30 stycznia 2008 r., OwSS 2008/2/59).

Kolegium zwraca ponadto uwagę na potrzebę wyraźnego wskazania w treści uchwały przewidującej udzielanie pomocy publicznej poprzez zróznicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, iż zastosowanie stawek obniżonych stanowi pomoc publiczną de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz.U. L 379 z 28.12.2006).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Kudowie-Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

90

**UCHWAŁA NR 110/2009
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU**

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/314/09 z 18 listopada 2009 roku w sprawie zmiany uchwały nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/314/09 z 18 listopada 2009 roku w sprawie zmiany uchwały nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój z powodu istotnego naruszenia art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Kudowie-Zdroju nr XLIV/314/09 z 18 listopada 2009 roku w sprawie zmiany uchwały nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu 25 listopada 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.).

W § 1 badanej uchwały Rada postanowiła dokonać zmian w uchwale nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój polegających na nadaniu nowego brzmienia jej § 9: „Program obowiązuje od momentu wejścia w życie niniejszej uchwały do dnia 31 grudnia 2009 roku, z wyjątkiem § 2, który obowiązuje do dnia 31.12.2013 roku.”. Dotychczas § 9 uchwały nr VII/44/07 Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju z dnia 30 marca 2007 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości udzielanych w ramach pomocy de minimis w Gminie Kudowa-Zdrój brzmiał w następujący sposób: „Program obowiązuje od momentu wejścia w życie niniejszej uchwały do dnia 31 grudnia 2013 roku.”. Wprowadzając wskazane zmiany Rada pozbawiła prawa do korzystania ze zwolnień w podatku od nieruchomości w latach 2010–2013 wszystkich przedsiębiorców za wyjątkiem tych, którzy prowadzą działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia na terenie Wałbrzyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – podstrefa Kudowa-Zdrój.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że w sposób istotny narusza ona art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.).

Jak zauważył Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 27 września 1994 r. zadania wykonywane przez jednostki samorządu terytorialnego „mają charakter funkcji państwa rozumianego jako powszechna organizacja władzy publicznej i dlatego powinny podlegać rygorom przewidzianym przez Konstytucję dla wykonywania funkcji państwowych. Muszą w szczególności pozostawać w zgodności z fundamentalną zasadą demokratycznego państwa prawnego (...) Nie do przyjęcia byłby pogląd przeciwny, że w demokratycznym państwie prawnym zadania publiczne, stanowiące realizację władztwa państwowego, a zarazem odnoszące się do stosunków między instytucjami władzy i obywatelami, podlegają w różnym stopniu rygorom praworządności i legalności. W zależności od charakteru prawnego podmiotu mającego kompetencje do ich wykonywania” (sygn. akt W. 10/93, OTK 1994, nr 2, poz. 46, s. 191–194.). Poglądy te zachowały swą pełną aktualność również pod rządami Konstytucji RP z 1997 r.

Wyrażona w art. 2 Konstytucji zasada państwa prawnego, a zwłaszcza wynikające z niej zasady zaufania obywatela do państwa, pewności prawa oraz ochrony praw nabytych nakazują, by zmiana prawa dotychczas obowiązującego, która pociąga za sobą niekorzystne skutki dla sytuacji prawnej podmiotów, dokonywana była zasadniczo z zastosowaniem techniki przepisów przejściowych, a co najmniej odpowiedniej *vacatio legis*.

Sytuacja prawna osób dotkniętych nową regulacją winna być poddana takim przepisom przejściowym, by mogły mieć one czas na dokończenie przedsięwzięć podjętych na podstawie wcześniejszej regulacji, w przeświadczeniu, że będzie ona miała charakter stabilny. Zasada zaufania obywatela

do państwa i stanowionego przez nie prawa nakazuje należyte zabezpieczenie interesów w toku, a zwłaszcza należytą realizację uprawnień nabytych na podstawie poprzednich przepisów. Stanowisko takie wyraził Trybunał Konstytucyjny m.in. w orzeczeniach z 2 marca 1993 r. (sygn. akt K. 9/92) i 15 lipca 1996 r. (sygn. akt K. 5/96) oraz wyrokach z 24 października 2000 r. (sygn. akt SK 7/00) i 10 kwietnia 2006 r. (sygn. akt SK 30/04).

Przestrzeżenie powyższych zasad ma szczególne znaczenie w sytuacji, w której dochodzi do zmiany przepisów, które już znalazły zastosowanie jako czynnik kształtujący sytuację prawną ich adresatów (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca 2000 r., sygn. akt SK 21/99). Wówczas na prawodawcy ciąży obowiązek ochrony praw słusznie nabytych i ochrony interesów będących w toku, za pomocą powszechnie przyjętych technik stanowienia prawa, ze szczególnym uwzględnieniem techniki przepisów przejściowych (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 2 marca 1993 r., sygn. akt K. 9/92 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 listopada 1997 r., sygn. akt K. 26/97). Przepisy przejściowe powinny zawierać unormowania umożliwiające ich adresatom dokończenie przedsięwzięć podjętych w oparciu o wcześniejsze regulacje (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 stycznia 2003 r., sygn. akt SK 37/01 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego 11 marca 2003 r., sygn. akt SK 8/02).

Interesy w toku podlegają bardziej intensywnej ochronie, jeżeli pierwotnie wyznaczone zostały pewne ramy czasowe, w których jednostka może realizować określone przedsięwzięcie według z góry ustalonych reguł, w zaufaniu, że nie zostaną one zmienione, a jednocześnie dane przedsięwzięcie ma charakter rozłożony w czasie i jednostka faktycznie rozpoczęła realizację danego przedsięwzięcia (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7 lutego 2001 r., sygn. akt K. 27/00, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 16 stycznia 2007 r., sygn. akt U 5/06).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Kudowie-Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

91

UCHWAŁA NR 111/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr LXI/323/2009 Miasta Świeradów-Zdrój z dnia 25 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 1 ust. 4 pkt b poz. 1 w zakresie ustalenia stawek podatku w przypadku ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton i mniejszej niż 40 ton o trzech osiach jezdnych z zawieszeniem pneumatycznym lub równoważnym oraz innym systemem zawieszenia, z powodu istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 4 lit „a” ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. tj. z 2006 roku Nr 121, poz. 844, ze zm.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr LXI/323/2009 Miasta Świeradów-Zdrój z dnia 25 listopada 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu Zespół w Jeleniej Górze 1 grudnia 2009 roku.

Przedmiotową uchwałą organ stanowiący ustanowił w § 1 ust. 4 pkt b lp 1 stawkę podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton i mniejszej niż 40 ton o trzech osiach jezdnych

z zawieszeniem pneumatycznym lub równoważnym w kwocie 2.233 zł oraz z innym systemem zawieszenia w kwocie 2.244 zł.

Powyższa regulacja została podjęta z istotnym naruszeniem art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. „a” ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć w przypadku ciągników siodłowych lub balastowych, o których mowa w art. 8 pkt 4 tejże ustawy o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie 2.153,41 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia, stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy;

Organ stanowiący w tych kategoriach przekroczył górną granicę wynikającą z powyższej regulacji, tj. 2.153,41 zł, przyjmując odpowiednio stawki 2.233 zł oraz 2.244 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miasta Świeradów-Zdrój przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

92

UCHWAŁA NR 112/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ WE WROCŁAWIU

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy nr XXXIII/189/2009 z 30 listopada 2009 roku w sprawie podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577, ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność części § 1 pkt 4 w zakresie ustalenia stawki podatku w przypadku ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton o trzech osiach jezdnych z zawieszeniem innym niż pneumatyczne lub uznane za równoważne pneumatycznemu, z powodu istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 4) lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.) w związku z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Głuszycy nr XXXIII/189/2009 z 30 listopada 2009 roku w sprawie podatku od środków transportowych wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespołu Zamiejscowego w Wałbrzychu dnia 3 grudnia 2009 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.) w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742).

Przedmiotową uchwałą organ stanowiący ustanowił w § 1 pkt 4 stawkę podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniejszej niż 12 ton o trzech osiach jezdnych z zawieszeniem osi jezdnych innym niż pneumatyczne lub uznane za równoważne pneumatycznemu w kwocie 2574 zł.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że

roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć górnych granic stawek kwotowych określonych początkowo przez ustawodawcę, a następnie corocznie waloryzowanych w oparciu o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Tryb waloryzowania oraz ogłaszania górnych granic stawek podatku od środków transportowych określa art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym: „Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", górne granice stawek kwotowych na każdy rok podatkowy z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 1, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.”.

Zgodnie z punktem 3 lit. d) tiret pierwszym obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M.P. Nr 52, poz. 742) w 2010 r. stawka podatku od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, w przypadku gdy masa całkowita zespołu pojazdów jest nie wyższa niż 36 ton, nie może przekroczyć 2.153,41 zł,

Określając ją w odniesieniu do od ciągników siodłowych lub balastowych o innym systemie zawieszenia osi niż zawieszenie pneumatyczne lub uznane za równoważne przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton w wysokości 2574 zł Rada Miejska przekroczyła górną granicę dopuszczalnych stawek w odniesieniu do tego rodzaju przedmiotów opodatkowania. W ten sposób istotnie naruszyła przepisy art. 10 ust. 1 pkt. 4) lit. a) ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Kolegium Izby pragnie także zwrócić uwagę na potrzebę redakcji aktów prawa miejscowego w sposób ułatwiający ich poprawną interpretację oraz stosowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Głuszycy przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:
Bogdan Cybulski

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

1) w punktach sprzedaży:

- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-64-74,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Jeleniej Górze, 58-506 Jelenia Góra, ul. Wiejska 29, tel. 0-75/764-72-99,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Legnicy, 59-220 Legnica, ul. F. Skarbka 3, tel. 0-76/856-08-00 w. 401,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu, 58-300 Wałbrzych, ul. Słowackiego 23a–24, tel. 0-74/849-40-70,

2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Zakładzie Obsługi Urzędu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-62-02.

Zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami wyłożone są do powszechnego wglądu w Bibliotece Urzędowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 0-71/340-62-54. Treść wydawanych dzienników dostępna jest w Internecie na stronie: <http://www.duw.pl>

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego,
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1,
tel. 0-71/340-66-21, e-mail a.augustynowicz@duw.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Zakład Obsługi Urzędu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1

Dystrybucja: tel. 0-71/340-62-02, e-mail a.kun@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego
w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Zakładzie Obsługi Urzędu
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1

nakład 42 egz.

PL ISSN 0239-8362

Cena: 17,63 zł (w tym 7% VAT)
na CD **17,88 zł** (w tym 7% VAT)